

Brian E. Drake

Pagini trovita en fango

Noveli

Creative Commons 2018 by Brian E. Drake
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 Unported
International

Ta noveli esas fiktiva verki. Nomi, personi, firmi, loki,
eventi en ica verki esas sive inventuri dil imagino dil
autoro od esas uzita fiktive. Irga similesa ad reala homi
vivanta o mortinta esas tote hazardala. L'opinion
expresita esas di la personi e ne esez konfundita kun ti dil
autoro.

Kelki de ica rakonti publikigesis antee en la jurnali *Space
& Time*, e *Flashshot*.

The Oxford Rationalist
56 Albany Street
Oxford, NY 13830 USA
(607) 843-2636
brian.eric.drake@gmail.com

Pagini trovita en fango

Noveli

da Brian E. Drake

Kontenajo

Panglos triumfanta.....	7
Me telefonas mea matro.....	12
Pagini trovita en fango.....	13
Tedanta dio.....	15
Fablo.....	16
Aglo-rakonto.....	18
Observe politikal.....	28
Zumo.....	29
Teknologio.....	37
Nokto en kastelo di obliviata futuri.....	38
Doktoro Hakilo.....	40
Alan Steel esayo.....	46
Lunlumo e Lloyd Bridges.....	48
La Deo-mashino.....	50
Ula kozin ni ya konservas.....	62
Sekura.....	71
Konsilo por l'ambicioza skriptero.....	76
Kontrapunto.....	77
Stelo-naskinta, Nihilesio-adironta.....	81

Daudet parolis pri sua envidio pro ed admiro por la
'serenoso di produktado' di Turgenev—laborante
en agro e linguo ube la blanka nivo ankore havis
tante kelka pedomarki. En la Franca, lu dicis, omno
esas tramplita sordideso.

—Henry James, letro a Thomas Bailey Aldrich
13 februaro 1884

Panglos triumfanta

Du dii pos olua okesma naskodio, la inguino di Susan Niederbaum ekpulsis peniseto e delikata skroto. Susan nule surprizite amuzis su per sua nova saliaji dum kelka dii, til sundio matine, kande la matro, vestizante Susan por irar ad eklezio, remarkis oli. El paleskis.

‘Gesiori Niederbaum,’ dicis la mediko, ‘vi havas sana puerino qua subite divenis hermafrodito. Me havas nul expliko.’ Parolante, il karezis indolente la genitali di Susan.

‘Ni mustas gardar ol kom sekreto,’ dicis siorulo Niederbaum per konservema furio.

‘Komprenende,’ dicis la mediko. ‘Me nomos vi per pseudonimi, kande me publikigos mea artiklo.’

‘Esas la fino dil mondo!’ kriachis siorino Niederbaum. Siorulo Niederbaum embracis sua spozino, ma sua brakio esis febla ed humida. ‘Me deziris puerino, ne monstreto!’ lamentis siorino Niederbaum.

Susan tordis su e dicis, ‘Quo importas? Me opinionas, ke es bonega.’

La adulti suspekteme regardis lu.

Ol esis mikra peniso, segun la normo, ma Susan, kom l’unika puerino havanta peniso en la skolo, sentis nul inferioreso. Evante dekedu yari, lu menstruis unesmafoye, ed anke experiencis sua unesma ejakulajo noktal. La matro ploris perplexe super la makulizita lit-tuki.

‘Ho, me ipsa lavos oli,’ grimasante dicis Susan.

‘No. Me lavos oli,’ kurajoze dicis siorino Niederbaum. ‘Me es la matro!’

Kelka semani plu tarde, siorulo Niederbaum, pro paroxismo di ofensita konservemeso, mortis. Il esis enterigita en chera sarko havante grava brovo-frunso sur sua vizajo fardizita.

‘Patro abominabus ta kosmetikaji,’ Susan remarkis kande el vidis la kadavro di sua patro. ‘Il aspektas quale olda geyulo.’ Siorino Niederbaum ploregis e pincis lu por tacigar lu. Susan kriis laute, ‘Hau! Pro quo tu pincas? Il ya tale aspektas!’

La sacerdote, qua savis lua sekretajo per la frequa konfesi dil matro, kune presis sua mikra manui e pregis segun l’aprobata maniero.

Yari pasis, e malgre komploti dil matro, Susan divenis tre populara inter l’altra puerini e certa sorto de pueruli. Ma lu ne permesesis membreskar a la Yuna Explorantini. Vice el docis su fumar.

Susan kreskis e kreskis, e la mikra paliso kreskis e kreskis, til ke ol atingis erektate respektinda 14,61 centimetri. Lua mami kreskis e kreskis til ke oli atingis respektinda 76,20 centimetri. *Me esas omnamaniere averaja*, lu skribis en sua jurnalo personal. *Ma me supozas, ke entote me es ulo kelke diferanta. Danko, Ulu.* Susan ne regardis su kom ateisto, ma esante nova sorto de homo, lu necese developabis sana nekredemeso.

Susan ofte rendevuis kun altra yuni. Sexuale lu ne bezonis altra homo, ma ni omna deziregas ta kiso ebriiganta di karno stranjera. Esas la mixuro di menti e korpi qua formacas sana homo; l’unesma interagado di formi igas la egoista mento konsiderar la suverena homaleso di altri. Susan, forpulsita del rondo kustumal di eciteso e represado da Damo Biologio, facile trovis l’infero natural, ke nur sexuo distingas homo de vejetanto, e ke ol esas la maxim perfekta experienco posibla, mem kande ol esas, quale kustumale inter yuni senexperienca, kelkete nebona. *Quale homi povas pafar e kripligar l’una l’altra*, el konfidis a sua jurnalo personal (tomo IV), *kande es tante*

plu facila embracar e kisar li? Me opinionas, ke me deskrovas ulo.

Lu ya deskovris ulo, e lu gradope konvinkis kelki de sua amiki pri la justeso di sua deskovro. Lu ejektesis del skolo en sua dekekinesma yaro.

Evante dekesep yari, Susan exekutis stranj ago perfektigita dum la komenco di sua pubereso ed impregnis su. Nulu audacis dubitar kande Susan atestis, ke lu esis la patro di sua propra infanteto.

Lady Gaga dicis, ‘Me savas bone, quo esas esar diferanta. Me deziras a Susan omna fortune. El bezonos ol.’

Pat Robertson dicis, ‘Esas grava perversajo dil homaro e dil santa Vorto, ed omni savas, quon to signifikas. Me volas, ke Susan venez a me, pregez kun me ke me livrez lu de ta blasfemo. Se necesesas, ni klozos ni kune en chambro dum dii por rektifikar la damninda yunino ... yunulo ... yu-nun-nun...’

Oprah dicis, ‘Fakte, to apertas grandega spekulado por feministi ed evolucionisti pri egala yuri. Quon vi pensas?’

La Prezidanto di Usa dicis, ‘Ni bezonas plusa bombi nukleal e me luktos til la morto di omna homi sur ica planeto por la yuro di Amerika defensar su!’

‘Es tro multe por me,’ dicis siorino Niederbaum pos sep hori di ta shamo che-televiziona. ‘Tu sempre defias me omnamaniere, e malgre ke tu es mea filiino, e malgre ke me amas tu, me ne plus duros.’

‘Me nu sfocs travivr dile,’ dicis Susan. (El manjis sandwicho ek arakido-butro e banano.)

‘Tu ne mem povas shamigar ni per moyeni normal! De tua kindeso,’ siorino Niederbaum anhelis, ‘de tua okesma yaro, tu vivas nur por mizerigar ni. Tu shovis tua patro aden frua tombo!’

‘Il shovis su ipsa, Matro. Stulta olda folulo. Me amis Patro, il esis sat bona viro, ma il ne povis adaptar su. Il esis dinosaurio en vestaro. Il anke ne mem komprenis fiziko quantumal.’

‘Nulu povas! Ma me ne debatas. Me nur dicas, ke de nun to vivos sole. Me livos. Tu mustas retenar la domo,

adminime kurtatempe, pro ke me bezonas la kolokajo. Me iras al quaresma etajo dil hospitalo.'

'Matro, tu sempre agas tante dramatoze.'

'Me ne volas askoltar tua justifiki, yunino,' severe dicis siorino Neiderbaum.

'Matro—'

'E ne frapetez su-kontente tua ventro!'

'Matro, me es *ya* su-kontenta. Me juas mea gravideso. Me es la maxim specala homo depos Deo. Mem Lu ne havas tante multa aklamado.'

Siorino Niederbaum falis e ploreskis.

Susan sideskis apud el sur la vinila sofao e tushis el dulce. 'Matro, me pregas, ne krulez pro to. Lernez juar ol. Ni devas ton explorar kune.'

'Ne tushez me!'

Susan formovis. 'Matro, tu es tante sexuelle maladaptita! Ne negez per kapsigno, me savas por qua tu votis dum la last elekto.'

'Lasez me lasez me!'

'Nu, me *ya* lasos tu.' Susan staceskis e marchis shancelante vers la koqueyo. 'Yes, vivez dum la restajo di tua vivo en mikra chambro plastika, vestizita en vomajo-verda robi e manjanta pistita banani! Esez sola! Tu meritas lo! Tu timas vivo tante multe, ke tu ne mem rikonocus la suno, se anuncisto ne montrus ol a tu che-televizione! Nu, konfesez, Matro: tu nultempe mem experiencis klimaxo, ka yes?'

'Monstro!'

'Jaluza jaluza jaluza!'

'Monstro monstro monstro!'

'Nu, TU FACIS ME!'

'Hai!' siorino Niederbaum kriachis.

'Ho, forirez. Me ne prizas la negativ energio quan tu lansas a me.'

Susan dignoze marchis aden la koqueyo dum ke la matro telefonis por ambulanco. Susan ploreskis. Lu pozis sua kapo en la refrigeratoro por mutigar sua singluti, e ne audis la sireno o la klozanta pordo. Pos du monati Susan

skribis en sua jurnaló personal (tomo VII), *Nu, esas trista, ma do? Matro probable es nun plu felica kam en la mondo real, e mea tristeso ja pasis. Me supozas. Ho Deo, la parturo-doloregi komencas! Hai! Hai!*

Susan sempre dezirabis tale skribar.

Siorino Niederbaum retretabis a sua hospital-lito e portis vesti mola e laxa, ed esis kontenta; vera feliceso ne esas parto di ta equaciono. Susan parturante anke iris a la sama hospitalo. Siorino Niederbaum informesis ke sua filiino enirabis la hospitalo, ma ne atencis. El povis audar la krii di sua filiino, ma ne atencis.

Susan parturis infantulo qua pezis 2,97 kilogrami. L'infantulo esis omnarelate perfekta, blanka, maskula puero, ma Susan ne lamentis. 'Me evis ok yari ante ke mea vivo chanjis. Ni esperez.' Lu ridetis vers la televiziono-kameri e levis la pugno dil nova naskinto kom adio-signo.

Me telefonas mea matro

‘La tota mondo dementeskas. Ka tu savas, ke kin homi suocidis en ica urbeto dum la lasta monato?’

‘Quo? Kin!’

‘E nulu de li konocis irgu de l’altri. Nur mala monato, me supozas. Me ne mem dicis a tu pri la pluvo de fishi dum agosto.’

‘Quo? Qua fisho-pluvo? Matro, quon tu dicis? Me nultempe audis pri lo.’

‘Nu, se tu telefonis plu ofte...’

Pagini trovita en fango

ita dii me saveskis ulo pri la misterii, e la tota mondo palpitis per timinda signifiko. Flarar l'auroro, audar la homo havanta un gambo, ti esis reveluri. La plaudado di aquo-guti en flako inspiris sencesa spekulado. Blanko promisis nekontebla sekretaji, vakua pagini partikulare ofensis, me mustis makulizar li sive per muko sive per feko sive per inko formacita aden vorti per plumo. La konverso-spiro jenis me quale reto de kordi, me ne povis sequare ta sensignifika surfaco di babilado, me sempre serchis la trovaji trovebla dop la sordida vorti, dop singla litero e punto. Esis plu facila ne havar amiki qui tante multe babilis, mem la babilado di nekonocati, la babilado di homini en butikoj, di homuloj en tavernoj, di pueri omnaloke, luris me per farbizita ungli por kardar del intrikata trivialajoj ula komploto, o plu precize projeto, mem plu precize konspiro, qua li ipsa (ta babilanti nekonocata) ne konocis pro ke li ipsa (ta boki) esis nur instrumenti, od utensili, di ula granda kozo qua celas su dop la vorti, dop la pagini, dop blanko, qua agis per li, tra li, dop li, dop omno, dop la tota videbla ed audebla mondo. Ma la mondo ne luris me. Ma me savis tro bone, ke la mondo esas nur faceto dil komploto, plu precize projeto, mem plu precize konspiro, esas nur ceneyo por la teatraĵo en qua ni omna pleas. Ma uli de ni savas ke to omna esas nur teatraĵo mem se ni ne savas, ne povas savar, quala teatraĵo, sive komedio sive tragedio sive mezvalora opero

en mala muziko. E plu grave, lore, portante rideto luranta e danjeroza venis la nocio, la ideo, la konvinko, ke ta teatraĵo esas nur semblanta teatraĵo qua celas dop su plu timinda teatraĵo, teatraĵo duoble celata, e dum ke ni certe ne komprenas la teatraĵo qua celas su dop lo videbla ed audebla, ita duoble celata teatraĵon ni ne nur ne komprenas ma plu grave ni ne povas komprenar, mem se ol revelus su a ni kelki qui savas ke ol celas su. E do reveluri, irga reveluri, omna reveluri ne esas e ne povas esar reala reveluri, pro ke nula reveluro povas reale revelar reveluro a ti qui ne povas komprenar. E mem plu grave, ica reveluro ipsa pri la nereveleso di reveluri ne povas ipse esar reveluro, pro ke nulu povas komprenar tala revelado. E mem plue plu grave, me ankore ne povis fortirar me de ta nerevelanta reveluri. Ma la maxim grava punto, la maxim timinda punto, la punto qua trapikis mea nereala korpo quale reala kuglo, la maxim revelanta punto esas, ke pos ica reveluro, pos mea konstato di la nerevelanteso di ca reveluro, ankore luris men la farbizita ungli, la vakua babilo, la vakua pagini, blankeso, ankore me ne povis turnar me de la promiso, la promiso di revelo, di nekomprenebla reveluri, ankore me serchis dop l'auroro, dop la makuli, dop la babilata vorti qui makulizas la aero, ankore me kardis la aero por trovar l'indici dil granda kozo qua konstruktis la ceneyo, la ceneyi qui celas su l'una en l'altra. Me fulis ica vakua ceneyo subpede ed aplastis ta qua desordinis ol, frapis por krevar ol, nam se me krevus ol, povus revelar ol, me certe povus komprenar e konkluze frapante e fulante e serchante pavorigite dum

Tedanta dio

Satano enoyanta—la guvernerii dil mondo ipse facas nun la grandega malaji—tentis la yunulo Mbutu Kwambalata koitar neprotektite kun Karasha Williams. Mbutu evas 14 yari, do multa tentado ne esas necesa. La plu granda peno di Satano esas certigar, ke ta unfoya koito transferez ula viruso de Karasha ad Mbutu. To esas desfacila, lu ne havas multa tempo: Mbutu evas nur 14 yari.

Exhaustita da bona laboro, Satano retretas a sua palaco vaporifanta en la sepesma cirklo, sua fiereso pri sua prodajo nuligita dal sentimento kustumal, ke omno esas vana.

Fablo

Nun, pueri, ni askoltos rakonto.

Olim Hanineto bekagis senpenseme en la farmokorto, fola rideto sur sua beko, regardis la polvo, kande subite, fut! Peco dil cielo falis adinfre e shokis el sur la kapo. Rikoncieskinte, el regardis adsupre a la truon en la cielo, adinfre a la nigra bloko qua shokabis el, e frenezioze strokeskis la ali. 'La cielo falas!' el kriis. 'La cielo falas!' El kriis tante laute e tante longe ke l'altra pultri fine remarkis ed adkuris por saveskar to quo eventis.

Dindo Bindo questionis, 'Hanineto, quo eventas?'

'La cielo falas!' Hanineto kriis. 'Peco de ol frapis mea kapo!'

'No!' kriachis la pultri.

'Yes!' dicis Hanineto. 'Ol abatis me e desordinis mea rutino matinal.'

La pultri kriachis e siflis e klukis, e plu e plu multa pultri advenis, til ke esis sat multa pultri por institucar grupo civitano-defensal.

'Ho ve!' bramis Ganso Panso. 'Quon ni devas facar?'

E Hanineto dicis, 'Ni mustas ganar l'atenco dil jurnalaro!'

Dume, la Foxo preterpasis exter la fenco dil farmokorto ed audis la bruison, e to ne joyigis lu. 'Ho, ta fol uceli incitos paniko per ta sensencajo, e to povus domajar l'ekonomio agrokultival! Li mem povus engajar gardo-hundi kontre me!' E vidante plu a plu multa animal

havanta bandajizita kapi, pro ke li lezesis da peci ek la falanta cielo, lu preske anxiis. Ma lu ruzoze imperis ke la paseri e la jei naracez, ke Hanineto ed elua intimuli esas nur histeriala plumo-kapi femina, anke radikali, forsan mem komunisti qui volas perturbar diala komerco kustumal nur por esar remarkita ed atraktar maskuli. La plumi di Hanineto esas reda, ka ne? Nu, yen.

Ma Hanineto diskursis dum repasti kande l'omna animala audas, ed elua influo kreskis dum ke elua organizuro Animala Kontre Falanta Cielo (AKFC) ganis plu e plu multa adheranti. Li projetis asembluri e protesti ed insistis, ke on atencez.

Do la Foxo decidis, ke esas bona tempo por konkluze haltigar ta problemo iritanta, e lu invitis Hanineto ed elua omna kunlaboranti a somit-kunveno kun su e la Volfo, la Martro, e la Vizelo.

Hanineto esis tre felica saveskar, ke elua kriado efekteskis, ed aceptis l'invito. 'Ni tandem afektos la povi!' Ganso Panso e Dindo Bindo piktis nova afishi, e Hanineto laboris tra la tota nokto skribante diskurso belega e pasionoza por prizentar che la Unionita Raptanti. Ye la sequanta matino el ed elua sequanti marchis al kaverneto dil Foxo e quik eniris, pronta por salvar la mondo.

Ma interne, kande Hanineto staceskis por diskursar, la Volfo bruizoze klozis la pordo, la Martro vokis a l'ordino, e la Foxo saltis adsur Hanineto e quik parmanjis el. E la Volfo parmanjis Ganso Panso, e la Vizelo e Martro formordis la kapo di Dindo Bindo e parmanjis el, e li pose parmanjis l'omna restanta pultri.

Plu tarde la Foxo apertis la pordo dil kaverneto ed ekpasis, lua dika ventro tam tensa kam tamburo. Lu sentis su tre satisfacata e tre ruzoza. Dum ke lu ektiris la lasta reda plumo de inter sua akuta denti, subite la cielo falis ed aplastis lu, e lua kaverneto e l'omna raptanti en ol, ed omno altra sur la tero.

Esas nula leciono en ca rakonto.

Aglo-rakonto

En la dezerto on plu bone promenas nokte. Milii movis sub mea pedi. Ye jornesko me trovis nicho qua fitis mea dorso en amaso de roki skultita dal vento e dormeskis. Me vekis a sunlumo reflektita del tero quale del aquo, krotalo komfortoze envolvita an mea flanko. Movar ne esus prudenta. Me itere vekis kande la fora duni glutis la suno. La serpento esis foririnta sen adio. Me manjis bidonede de maizo, sugis persiko, movis adavane.

Milii e milii. La dezerto vivas nokte: kangaru-rati evitas foxi e serpenti, granda koleopteri vagas segun solena skopi, skorpiono chasas. Ombro transiras l'olda luno, du grand ali. Me movis, milii e milii.

Subite negracioza tup tup, vento-frapo adsur mea kapo. Aglo flugfalabis vers me, komprenis sua eroro, retroflugis aden la cielo. Me manusignifis adio e danko pro ke lu atencis.

Roki ed argilo e sablo, dezerto esas la vizajo di la luno havante abundanta vivo. Ka vu, kom puero, regardis la luno e vidis vitro-bulo? pose strabe regardis e vidis vizajo qua strabe retroregardas vu, klozita pugno, hipokampo, moneto-peco, vorto, vua propra nomo? La dezerto similesas to, ma on ne bezonas regardar strabe—la dezerto ipsa esas straba regardo.

Me venis a klifo e komprenis, ke me marchabis sur planajo. Klimar adinfre esis desfacila, me domajis mea manui, genui, donis sango al polvo, qua avide aceptis ol.

Me desmetis mea boti e ligis oli cirkum mea kolo: pedfingri esas plu apta kam boti sur frakasita klifo. Mivoye me paumis por rekuperar. Anguleto sen otuso o serpento esis mea sidilo e me regardegis la mondo, umbra vasteso sub pezoza zono di noktomezo-blauo. Steli supere e steli sube—roki supere, sube, cielo cirkume, tero cirkume. Me perdis senso pri spaco, sidis meze di infinita petro truizita per cielo. La aero saporis quale sodo-aquo, la steli jiris retroe. Me sidis ibe, pendis ibe tante longe ke me obliuvis mea nomo. Me rimemoris, ke me dezirabis lo.

Pose me klimis adinfre, urjata da gravito, Riskez, saltez. Me tushis plata ronda tero e sizis ol per mea pedfingri. Me extensis me, forvishis sablo-grani e lekis la vunduri en mea palmi, plandi; lacagis mea boti; marchis adavane.

Milii e milii. Me marchis adeste. Me fixis mea voyo per la polostelo. Me esis mea propra navo segliranta sabli.

Die me dormis. Nokte me marchis. Dum la duesma dio me sternis me inter du roki. Dum la triesma dio me exkavis truo ed enterigis me; insekti mordetis me, vermi pikis me per humida muzeli por deskovrar quo. Dum la quaresma nokto me remarkis nebulo en la aero: fumo. Me marchis vers ol, quankam ol esis exter mea voyo.

La fumo acensis de lignokarbona fairo meze di nulloko, centro di omno. Old Indiano sidis apud ol, l'okuli regardis interne, respirado neprofund ed indiferenta. Lu esis fora e livabis sua korpo hike. Granda nigra araneo texabis sua reto inter la brakio e flanko, kudo e genuo. Me tushis la pelo dil homo—la pulsado esis konstanta ma distanta. Fora muziko interne, me presis orelo a la lua por audar. Lu facis granda magio ulloke, konversis kun altri, instruktis la elementi, recevis sajeso.

Me sorgis la fairo. Me forbrosis la laboro dil araneo e sorgeme pozis l'araneo adsur la tero, movigis ol vers la nordo, lando di venti.

Me squatis apud la fairo e vartis. Me spektis dum ke l'ombro dil oldulo movis cirkum lu quale l'ombro di sunhorlojo; ol markis mea tempo de jorno til dimezo til nokto.

Lu moveskis erste l'unesma stelo apertis su. Lu profunde respiris ed extensis sua sika karno. Osti krakis, rugi krakis. Lu regardis cirkume, vidis me e ridetis.

'Me dankas vu pro vua atenco,' lu dicis sen achento. 'Nenecesa ma dankinda.'

Me afirmis per kapsigno, bone segun me.

'Me nomesas Charli Hastin Klah. Quale vu nomesas?'

Me negis per kapsigno. 'Me ne memoras. Me savis ol kelka dii ante nun, ma me obliiviis.'

'Vu evidente esis en la dezerto longatempe. Nu, sideskez, Irge Qua. Ni parolez kune. Me naracas bonege, e me jus lernis nova rakonti.'

Me staceskis, genui krakis. 'La luno acensas. Me devas irar adavane.'

'Kad urjant aferi?'

'Vivo.'

'Ho, ito.' Lu ridetachis. 'Vu iris per nedireta voyo, se vu anxiis hastar. Se tempo es tante precoza, pro quo disipar tante multa tempo per vartar hike?' Lu fricionis la nazo, tiris pipo e sako ek la kamizo, plenigis la pipo.

'Me deziris vidar vu retrovenar.' Me sideskis. 'Me supozas, ke me havas sata tempo, quankam recente ol perdas mea traci.'

Lu suflis per la pipo; la fumo esis nigra e densa e ne venis ek tabako. 'Me prizas kamaradeso homal, ulfoye.' E lu dicis ruzeme, 'Ka vu havas manjaji?'

'Sato por sustenar me trans la dezerto.'

Lu ridis. Lua denti esis flava e bruna, tordita quale falanta fenco-fosti. 'Nu, se vu havas tempo, ni kunfumos pipedo.'

Lu transdonis la varmega pipo. Me prenis ol e fumis til ke la pipo brilis rede e lumizis mea vizajo.

'Vua okuli plularjeskas,' lu dicis. 'Nigra quale le mea. Es bona, noktomezo e nulu ecepte ni, la dezerto tante larja, la krotali tante multa. Ni naracez rakonti.'

Me tuisis. 'Me savas nulo.'

'Me komencos.'

'Kad esos Indiano-rakonto?'

‘Ne partikulare. Esas un o du Indiani en ol. Ol komencas tale.

‘Esis yuna aglo qua flugis tra la dezerto-cielo ulnokte e sentis la vento en sua plumi, en sua okuli, la koldeta roso noktal, la brilanta lumo dil luno sur sua dorso ... generale standis bonege. Aglo flugis omnaminute posible. Nu, ka vu ne facus lo? Ulfoye lu mem dormis flugante—per konvenanta venti lo es posibla.

‘Lu vidis per sua akut okuli en la dezerto sube krotalo qua glitis trans la sablo trakante muso, ed Aglo dicis a su, “Olda Krotalo, vu trovas vua fato canokte.” Lu pensis, ke lu flugfalez per brava plunjo, kaptez Krotalo per stroko qua snapos la longa spino di Krotalo, formordez la kapo venenoza per sua akuta beko, e manjez lu ibe en la aero, slup! quale on manjas nudlo. Ma lu ecitabis sua apetito ed es tre avida e do kriis, “Olda Krotalo, nun venas vua tempo!” E lu flugfalis, ma ho no! Lu eroris pro subita frapo dil vento nordal e kande lu supozis ke lu sizos Krotalo, lu advere falis direte aden saliajo di roki. Lu strokis l’ali por forflugar, ma tro tarde! Bum! Adsurd la roki lu falas!

‘Olda Krotalo, lu addope regardas, forjetas sua du langi vers Aglo, desestimante flatuas, sendas felica prego a sua deo, e quik forhastas persequante la muso, quan lu fine kaptas e manjas per bon apetito.’

Mea vizajo evidente desfaldis su. Lu regardis me. ‘Quo es?’

‘Me nun rimemoras mea nomo.’

‘Nu, quo es?’

‘Niko. Niko Papus.’

‘Bone, Niko Papus. Me duras:

‘Aglo esis stuporigita, komprenende. Lua amba ali esis ruptita e pendis neutile e laxe de sua shultri. Lu facis longa jemo ed esvanis. Lu vekis havante granda doloro e regardis sua yun ali kompatinda, tante ragatra e sangizita ube la roki tranchabis karno. “Ho deo!” lu pensas, “quon me nun facis?” Esis nun plena jorno, la varmeso feroce venis, do Aglo reptis aden ombro-peceto, pozis la kapo sub un ruinita alo, esforcis dormeskar. Ma lua doloro esis tro

granda e lu nur sidis jemante pro febro til ke la suno kushis su.

‘Nokteskinte lu regardis adsupre, okuli velizita, e lu ne povis pensar klare pro febro. Lu sentis nur la doloro en sua ali e granda vakueso en sua ventro. Lu shancelis de sua celo-loko e flaris por ulo manjebla. Lu opinionis, ke lu flaris frinosomo* proxima—ol esis distanta nur de kelka metri—ma sua okuli esis tante velizita ke lu ne povis vidar ol. Lu facis un o du kompatinda salteti, esforcis flugar, ma nula chanco, kerlo. Lu reptis sur la tero damnde negracioze dum la nokto e fine extingis sua durstego per mordar kaktuso e manjar la humida pulpo. Pose lu retroreptis aden sua trueto en la roki ed itere dormeskis.

‘Talmaniere lu duris dio pos dio, lua ali kompatinde faldita an sua flanki, la doloro tante granda ke lu ne povis sentar ol. E pos poka tempo lu obliivis ke lu havis ali. Obliivis fakte ke lu esis kapabla flugar. Pose lu povis pasable kurar e manjis la kelka musikojn ki lu kaptis, manjis mortinta lacerti e serpenti e koleopteroj e skorpionoj ki aparis en sua vojeto, e lu drinkis la kaktuso-pulpo e generale facis tam bone posible.

‘Nu, ulnokte lu saltetis de sua kaktuso havante bona koldeta maso en sua ventro pro la pulpo, e lu audis kriojn ki vekigis sonjetojn en sua animo. Lu regardis adsupre e vidis ke l’ombro de du ali transiras la lunon. Lu regardegis astonate, e terorinda doloro transiris lua cerebro. Lu konvulsis ibe sur la sablo per timiganta jemi e trepidi e tordado. Fine lu ne movis, tam kolda kam roko, tam senmovita kam mortinto til jorno. Kande la suno vekigis lu, lu ne rimemoris to quo eventabis ed esis kurioza, pro quo lu dormeskis sur la sablo, per inferno. Lu evidente oldeskis, devas sorgar su.’

Me deliris pro la pipo ed esis tre certa ke me ipse povis prenar Aglo aden mea brakiojn e retroportar lu aden la cielo, sen laboro. Me regardis la magiisto e trans la dezerto, ma ol ne plus semblis esar dezerto: stranje, esis fore salikoj, ed

* Lacerto havanta kornatra squami, indijena en dezerto Amerikana, genero *Phrynosoma*.

odoro di Kalifornia en la aero, reda nebulo. E Charli Hastin Klah duris zumar sua rakonto marveloza.

‘Pos kurta tempo du de mea homi, Jo e Tomi, vagis tra la dezerto en sua kamiono, quale li kustumis, e li vidis Aglo saltanta en la polvo. Tatempe Aglo aspektis tre male, tam polvizita e shifonatra kam olda lana kovrilo nodigita irgamaniere. Ya trista vidajo. “Regardez to!” dicis Jo, e lu rideskis. Ni povas esar kruela. “Aglo saltetas quale iguano!” Tomi ridetachis e dicis, “Ni kaptez ta filio di hundino e portez lu adheme. Ni lizez lu kun la hundi.” Do li kuris e kaptis Aglo, quankam lu kriachis e ploris quale puerino e pledis ke li lasez lu tranquila.

‘Li portis lu a lia domo e ligis lu per kordo apud la hundeyo. La hundi, stupida sklavi, li ridis e mokis e joyis vidar aglo qua reptas quale iguano. Aglo abasis sua kapo pro shamo—lu ne povis rimemorar pro quo lu shamis, ma lu shamis—e ploris granda lakrimi qui tante kunglutinis sua plumi ke lu aspektis mem plu shifonatra e polvizita e desjoyoza. Jo e Tomi nutris lu per karno-peceti quaze lu esis hundo, e lia amiki vizitis por ebrieskar e dupigar Aglo. Ulfoye li mem igis lu konkursar kontre un de la hundi, e pro ke lu perdis ta konkurso, li igis lu konkursar kontre lacerto, pose kontre frinosomo, fine kontre tortugo, qua konkurson lu fine ganis. Li celebris, tre satirate, komprenende, e donis wiskio a lu por drinkar til ke lu marchis cirklatre e falis ebriigite.

‘Ed Aglo mem kustumis lo, por ke lu obliiviis ke lu marchabis en la dezerto e manjabis kaktusi. E quankam interne mortinta, lu esis kontenta.’

‘Ico es belega rakonto,’ me dicis. ‘Kad ol duos plu longe?’

‘Preske kompleta, Niko.

‘Ulnokte Aglo, qua nun evis tre multe, sidis sur la hundeyo e regardis la luno. Lu ne povis dicar pro quo, ma semblis ke la luno tiris lu quale ol tiras la mari, on dicas. Quale ol tiras la sabli dil dezerto. Ka vu savas, ke la dezerto anke havas marei quale la mari?’

‘Yes, me savas lo.’

‘Do ibe sidas Aglo, regardas dezirante la luno. Kande yen, itere ta ombro di du ali transpasas la luno. E venas ta krio.

‘Ma cafoye Aglo ne konvulsas. Cafoye lu dicas, “Ho deo, quo eventas?” Lu levas la nazo ed apertas la guturo e sufoye krias, febla e rauka krio, yes, ma vera krio.

‘E venas respondo, “Kri-au!”

‘Pos min kam sekundo, tump! adsur la tekto dil hundeyo apud lu perchas altra aglo grand e yuna, tam glata kam graso, tam forta kam vento, tam fieri kam omna bastardo fort e yun ultempe naskinta. “Quo es?” lu dicas regardante Old Aglo. “Per inferno, pro quo vu sidas sur ca hundeyo havante kordo cirkum vua kolo? Oldulo, vu es shamo al aglo-raso! Quale vu venis a tala stando mizerosa?”

‘Ed omno retrovenas ad Old Aglo, la lunlumoza flugo, Krotalo, la kolizio. Omno. Lu naracis sua historio, e Yun Aglo triste sukusis la kapo. “To es kompatinda, Oldulo. Nu,” e lu levis l’ali, “me esus mal exemplo di mea sorto se me ne facus omno por helpar vu ek ta sordideso. Komence, ni forigez ica kozo.” E lu formordis la kordo.

‘Old Aglo sukusis la kapo e la slingo cirkum sua kolo forfalis. “Deo, to es bona!”

‘Yun Aglo dicis, “Nun extensez ta ali, Oldulo. Lasez la vento forsuflar ta polvo.”

“Kad ali?” dicis Old Aglo. E lu extensis sua ruptita ali qui nun esis risanigita, komprenende, ma kelke tordita. E la vento suflis tra la plumi ed herisis oli. “Deo povoza!” lu dicis. “Olti dolorigas infernale ed esas bonega!”

‘Yun Aglo dicis, “Ni netigez vu,” e li kune netigis lua plumi. La plumi itere trovis lia olda plasi ed ordinis su, e pos poka tempo lu aspektis plu respektinda. Yun Aglo dicis, “Quon vu opinionas, Oldulo? Ka vu volas probar?”

“Pro quo ne?” dicis Old Aglo. “Me ne surprizesus, se me povus flugar!” E lu saltetis hop hop hop trans la tekto dil hundeyo, e ziz! lu acensis aden la aero e quik retrofalis al sulo.

“Avancez lente, Oldulo. Esis longa tempo.”

‘Li kune exercis, Yun Aglo konsilis, e pos poka tempo Old Aglo flugis alte kun Yun Aglo apud lu por helpar segun neceseso. E li kune forflugis en la cielo noktal.

‘La hundi ululis terorinde, iracoza pro ke li perdabis l’oportunajo sizar Yun Aglo, e to vekigis Jo e Tomi, qui forte frapis la hundi ante ke li komprenis ke lia klauno esis foririnta. Restis nulo ma amaso de plumi mortinta e polvoza e la liginta kordo mordita en du peci.’

La magiisto sidis taceme. Me dicabus ulo, ma mea lango ne povis movar. La pipo esis kolda. La aero malodoris pro la nigra fumo.

‘Finita,’ dicis Charli Hastin Klah.

‘Es bona rakonto, ma kelke obskura.’

‘Ka vu tale opinionas? Balde o tarde on trovos signifiko.’ Lu inklinis su vers me. ‘Ka vu supozas, ke vu povas flugar?’

Teroro shokis mea kordio e transformis ol a stono likenizita, pinto di monto enterigita en la profundaji dil tero.

Charli sidis kalme e regardis me per sua nigra nigra okuli. ‘Ne anxiez. Esas la pipo.’

Mea kordio batis, itere simpla muskulo. Me neprecize sentis, ke me perdabis oportunajo.

‘Ni riplenigez la pipo e vu naracez vua historio.’

‘Me ne havas historio.’

Charli regardis adsupre, okuli larja. ‘Nu, yunulo, vu devas irar e trovar historio! Per inferno, ni omnakaze riplenigez la pipo.’

‘No, per deo, me ne tolerus plusa inhalajo.’

Lu rideskis. ‘Vu havis multa inhalaji del pipo! Me opinionas, ke forsan vu ne antee fumis per tala pipo.’

Me afirmis per kapsigno, vu es justa, oldulo.

‘Do dicez a me, nun kande vua okuli esas tam nigra kam le mea: pro quo vu vartis me tra la varmeso dil dio?’

La cielo e tero itere mixesis segun me. Me esis konfuzigita, quaze mea kapo esis enigmato-buxo ed ulu sukusis mea nete ordinata peceti.

‘Nu?’

‘Me iras a multa loki. Ante ke on povas irar adavane, on devas komprenar ube on esabis.’

‘Fakte, es exakte lo kontrea. Ka vu savas adube vu iros?’

‘Me opinionas, yes.’

‘Adube?’

‘Omnube.’

‘Pro quo?’

‘Por serchar.’ Me preske rideskis pro ta sensencajo.

‘Quo serchar?’

Me pensis serioze. Nula ideo venis. ‘Lo vera realeso.’

‘Ma ka se esus nulo?’

Me sufliis. ‘Nu, mustas esar realeso, ka ne?’

‘Vu ne respondis la questiono.’

Me sidis taceme.

‘Retroirez al mondo.’ Lu pozis altra sako aden mea manuo. ‘Pro forvishir aranei. Vu prizos ol. Ka vu havas pipo?’

‘No.’

‘Do mastikez ol.’

Me ridis. ‘Pro quo vu ne donas pipo a me?’

Lu kurioze trusis la kapo.

‘Ka vu ne es magiisto?’

Lu ridetachis. ‘Yes ya.’

‘Do, manifestez ol. Facez pipo.’

Lu frunsis la fronto.

‘Me supozis, ke magiisti povas facar kozi ek aero. Imperez, manipulez la elementi.’

Lu sospiris. ‘Ni ya povas. Ma la vera punto esas, ke ni ne volas.’ Lu frapetis la sako per fingro. ‘Omnakaze, ol agas plu forte mastikita. Ma nur pos ke lu manjis ulo.’

Me staceskis, shamanta.

Lu ridetis. ‘Ne pensez tante grave, Niko Papus. Irez a vua loki. Ni balde itere kunparolos.’ Lu pozis la pipo e sua propra sako aden sua kamizo. ‘Bona marchado,’ lu dicis.

‘Bona sonjado.’ Qua savas to quon me intencis. Lo semblis apta.

Me marchis adavane. Itere aden la mondo. Dop me lu
ardorigis la fairo e kanteskis, ne kansono Indiana, ma
refreno di 'Honeysuckle Rose.'

(Extrakturo del romano *Retroirado*.)

Observo politikal

Homulo sidis apud fonteno kun sua hundo. La homulo regardis la hundo. La hundo regardis la preterpasanti. La plu multa preterpasanti regardis smartfoni en lia manui.

Cirkum li omna esis la mondo. Nulu de li vidis multo di ol. Ol esabis pasable bona mondo.

Zumo

Esas blato longa de du metri sub mea eviero. Tala kozo chanjas la vivo di homo.

Me evaluas, ke la blato pezas adminime 45 kilogrami. Me esas alta de 1,72 metri e pezas 82 kilogrami, ergo ol forsan pezas plu kam 45 kilogrami. Ma multo di blato esas anteni e gambi, quin ne multe pezas, mem di blato longa de du metri.

Me ne povas multe agar kontre mea blato. Ol ne fitas aden blato-kaptilo; ol rulas su en spric-veneno quale en dolca dushilo; ed ol manjis l'omna hidrogeno-borato. Me advokis exterministo, enoyanta grasulo qua mordis sigaro. Lu unfoye regardis sub l'eviero, paleskis tam blanke kam l'armoreti dil koqueyo, emisis un krieto alta e pura, e forkuris. Me mustis telefonar lua kompanio ed demandar ke ol sendez yunulo por riprenar lua veneno-tanko. Me ne prizas judikar homi, ma nu, esas nula motivo por tala konduto de profesionulo.

Mea spozino, Dorotea, sugestis ke me frapez la blato. Me remarkis, ke la blato esas longa de du metri, e rulita jurnalo esas longa de ne plu kam triadek centimetri. 'Do uzez tua shuo,' el dicis.

'Mea shuo esas mem min granda,' me replikis. Me portas numero quaradek. To esas mikra por homulo tam granda kam me. Mea manui esas anke kelke mikra—o plu juste, eleganta. Dorotea sempre dicis, ke me havas la manui di puerineto. Mea patro, olima atleto, desesperis ke

me pleus korbo-bulo pro ke mea manui esis tro mikra por sizar la bulo. Me ne suciis pri to. Me odias korbo-bulo.

‘Ni meritas tala horori, per habitar New York,’ dicis Dorotea kande ni deskovris la blato. ‘Omnube, bestietachi! Rati en l’eskombreyi, yunachi en la stradi, e blati sub l’eviero! Me supozas, ke me devas esar gratitudoza pro ke esas nula moskiti.’

‘Yes, to esas bona,’ me dicis.

‘Nun ni *mustas* konsiderar translojar al ruro.’

‘Ni ne itere parolez pri to, Dorotea.’ Translojar al ruro esis un de la dorlota manii di Dorotea.

‘Me ne habitez urbo havanta giganta blati!’

‘Esas desavantaji en omna vicineyi, Dorotea.’

‘Tu ne sucias quo divenas Karin!’ Karin: nia filiino. ‘Me ne permissas, ke el edukesez en domo havanta monstri, Francis!’

Me komprenis ke Dorotea iraceskis, pro ke el nomis me Francis. Me preferas Frank. El nomis me Francis nur kande el esis profunde perturbata, por iritar me. Konkluze, ta blat-afero plue afliktis Dorotea kam me.

Me ne savas, deube venis la blato. Me supozus, se ol kreskabus en nia armoreti, ke ni remarkabus ol kande ol havis longeso de triadek centimetri, o sepadek centimetri, od adminime de un metro, kande ni ankore povus agar ulmaniere kontre ol. Ma kande ni trovis ol kushanta su inter la Ajax-netigili e Brillo skurili, ol esis ja longa de du metri ed ultre nia frapo-kapableso. Me probis gayigar Dorotea per komentar, ke se ni nemediate frapabis la blato longa de du metri, quale el deziris, nur Deo savus quanta sordideso el mustis netigar. La normala blati, la blateti quin ni kustumale vidas kuregar an la koqueyo-muri kande ni acendas la lumizilo noktomeze, frapite kreas granda sordideso.

Ni audeskis lamenti del vicini. La mantenisto di nia apartamentaro vizitis ni ulnokte. Lu esas Venezuelano havanta limitizita Angla vortaro. Lu barbuliis longa kateno di silabi, ek qui me nur komprenis ‘inferno,’ ‘dementa,’ e ‘damnita.’ Me fine komprenis, apertis la pordo dil

armoreto, e montris la problemo a lu. Lu paleskis tam blanke kam l'armoreti dil koqueyo, emisis un krieto alta e pura, e forkuris. Me retroportis lua klefaro a lu ye la sequanta jorno.

Fakte, ni ne multe troublesis dal vicini til ke lia hundi e kati desapareskis.

Blato longa de du metri esas surprizanta insekto. L'unesma remarkinda singularajo esas, komprenende, lua grandeso. L'existo di blato longa de du metri esas sat astonanta por la plumulto de homi. Olua anteni shancelas quale la folii di palmiero ed ofte obstruktas la dreno. Olua gambi similesas forjita fero; l'omna lignuri esas skrachita ed ol mastikis tra la muri dil armoreti. Me probable perdas mea gajo-pekunio.

Ma ultre ta trivialaji esas singulara partikularaji anatomial. (Me havas ula intereso pri ta partikularaji, forsan pro experimento quan me facis dum mea skol-yari por cienco-ferio per qua me nutris un grupo de blati per nulo ma sukrizita sod-aquo, duesma grupo per nulo ma blanka pano, e triesma grupo per kruda bov-karno. L'experimento esis por probar quale ta diversa dieti afektis lia metaboli. Ma me mustis abandonar l'experimento kande la sodo-blati mortis e la karno-blati violentoze eskapis lia buxo e manjis la pano-blati.) Unesme, la blato esas blanka ed sekrecas oleo slamoza sur sua extera skeleto, e lo es nebela. Duesme, olua okuli, kande me povas vidar oli en l'ombri sub l'eviero, esas blua. Ed ol malodoras. Me savas, ke blati konsideresas kom sordida enti, ma me tote ne savis ke oli havas korp-odoro; on kustumale ne pensas pri tala kozi. Kande on acendas la forno, olua odoro opresas.

Ma to quon me trovas esar maxim facinanta esas, ke mea blato zumas. Sendubite omna blati zumas, ma che normala grandeso lia zumado restas neaudebla dal oreli homal. Mea blato produktas granda basa grondado qua ne esas desagreada. Dum vesperi someral, ol fakte tranquiligas on.

Malgre to omna me esis, komence, tam avida forigar ta

bestio kam irgu. Do me ne prizis la sencese atakinta komenturachi di Dorotea.

‘Quala fushanto tu esas!’ el dicis ulnokte per sua maxim stridanta voco dum ke el lavis la pladi. La blato pulsus sua dolciganta baso kontre elua soprana kantacho. ‘Mem ne povas mortigar insekto!’

‘Ol esas longa de du metri,’ me rimemorigis da el.

‘Insekto!’ el duris, juante l’alejo di bona deklamacho. ‘Me mustas komprar stala buxi por kontenar nia pano e manjaji, e kramponi por klozar oli. E pro quo? Pro ke mea spozulo, qua portas shui de numero quaradek, ne povas mortigar blatachi!’

‘Fosan se me komprus pafilo—’

‘Forsan forsan forsan! Forsan se tu havus pafilo! Forsan se tu havus dinamito! Forsan se ni habitus la ruo en domeno qua valoras milion dolari, tu imperus ke la servisto mortigez ol!’

Dorotea savis tam bone kam me pri la financala neposibleso di habitar la ruo, ma el sempre deziris plendar.

‘Francis, ni vivas per stanizita manjaji.’

Yes ya. La blato manjis omno ne inkluzita en metalo. Dorotea, ni saveskis, havis alergio pro stanizita tomati.

‘Me ne mem darfes livar la pladi trempata en l’eviero,’ el ploregis. ‘Francis, tu es fushanto.’

‘Nu, nu, ol esas nur insekto.’

‘Nur insekto!’ el ridis, kelke frenezioze. ‘Nur insekto! Francis, la ento havas longeso de *du metri*! Ol pezas plu kam 45 kilogrami, tu ipsa dicis lo.’ El forfrapetis l’ocilanta anteno qua extensis su desub l’eviero e reptis alonge elua gambo. Ni audis kriacheto e la furoza kozo retretis. ‘On facas *hororo-filmi* pri tala enti! Francis,’ el duris, savante ke me ne prizas nomesar Francis, ‘Francis, ico esas l’extremajo di mea povi. Furtado, violacado, acensanta metroo-precu, poluto—ti omna me facile toleras. Ma ca blato esas la lasta palio sur mea tro-charjata dorso! Me toleros nulo plusa!’

Me savis adube ta dicaajo duktos.

‘Ni mustas facar ulo! Ni mustas livar ca urbo!’
Me sospiris. ‘Ni recente signatis lokaco-kontrato por dek yari, Dorotea.’

‘Forigez ol! Me ne permisas ke mea infanto lojez mem plusa semano en ica apartamento.’

‘Me ne povas afordar treno-preco a la kontoro del ruo.’

‘Ni ne povas afordar restar hike!’ Dorotea developabis ditresiganta kustumo parolar per klamo-punti. ‘Ka ni savas kande ta ento decidis venar desub l’eviero? *Quante longe ol satisfacesos per la dorlot-bestii dil vicini? Quante grande ol kreskos?*’

‘Dorotea, tu itere divenas histeriala.’

‘*Histeriala?! Histeriala!?*’

El deliris. L’armoreti trepidis pro ke la blato en oli trepidis. Me anke trepidis.

Me trovis la zumado dil blato tre kalmiganta, ma Dorotea ne povis dormar pro ol. El ofte vekigis me de mea dolca sonji pri fora mondi e tuneli pacoza ed obskura, por ploregar pro exhaustita anxio. Me simpatiis el, advere me simpatiis. Ma me bezonis dormar. Mea laborado sufrabis pro l’anxio. Sro Belger, la patrono, ulmatine advokis me por diskutar mea falianta laboro. Me explikis la problemi che me.

‘*Insekto*, Jonson?’ lu dicis. ‘Kad *insekto*? Ha, viro, kurajeskez! Co esas la reala mondo, ne mala monstro-filmo. Dominacez vuo vivo! Esas nenecesa dicar, ke en ca mondo hundo manjas hundo. Nula tempo por timo pri insekteti. Ka me parolas sat klare?’

Yes ya. Me dankis lu por lua konsilo e venis adheme plena de rezolvo. Ma me renkontris mem plu rezolvema delegaciono di mea vicini.

‘Vartez instante, sro Jonson,’ dicis sro Natoli de apartamento 2-B. Lu esis chefo di bando de kin lokacanti. Li obstruktis la koridoro. Singlu havis mieno desafabla e rudhumora. ‘Ni parolez kun vu.’

‘Ka vu ja forigis ta nauzeiganta kozo?’ siorino Krumholtz, 4-C, questionis.

‘No, ol ankore restas. E me kandide dicas, ke ol facas kelka mala nokti por me e la spozino.’

‘Shaminda!’ dicis siorino Karolo, 3-A. ‘Me ne komprenas, quale vi toleras ol.’

Me esis gratitudoza por lua simpatio.

‘Vu devas saveskar,’ sro Natoli duris dicar, ‘ni facas peticiono por forjetar vi del domo.’

Me tresayis pro hororo. ‘Kad esas lokocanti-koalisuro? me anhelis. ‘Ma pro quo? Eviktez la blato, ne me!’

‘Vu ne facas irgo pri to,’ sro Pyszovic, 6-E, klamis.

‘Esas la responso dil terproprietero—’

‘Lu provizas exterministo,’ dicis sro Natoli. ‘To esas lua tota responso. Pos to, es la responso dil lokacanto.’

‘Evidente, Jonson—esas ta blato, o vu.’

Me eniris l’apartamento sufrante profunda melankolio. Me salutesis da la profunda baso-zumado di mea blato. Quik la anxii dil mondo alejesis. Me stacis kelke plu alte ed itere povis affrontar, per nur jemeto, la vidajo di Dorotea portanta loklifili en la hararo e sordida noktorobo. Dorotea ne esis tote sana depos ke Karin desaparabis. Me rivenabis adheme ulnokte e trovis el sidanta, la gambi krucumita, sur la pavimento dil salono e tenanta un de la shueta di Karin. ‘Dorotea?’ me susurabis, ma el nur zumis—perfekta quinto super la zumo dil blato—e frapetis la shueto an sua nazo. Tandem el dicis nelaute, ‘Me trovis ol en la koqueyo.’ E plu tarde, per aspirema sospiro, ‘El amabus la ruo.’

Nu. Vivo duras, e ni anke. Ma Dorotea refuzis. Me ofte trovis el sidanta sur la liteto di Karin, burizita pudelo o jirafo en la manuo, regardegante vakue tra la plisurita kurteni a la aero-shakto.

Me esforcis simpatiar. Me probis konsolacar el. Me koquis elua preferata dejuno, sukrizita rosto-pano e sociso, omnajorne dum tri dii; ma el ne manjis, me mustis donar la dejuno al blato. Nulo helpis. El vekis kriachante un- o dufoye omnanokte, cesis purigar la denti, neglijis travarsar la latrino pos uzo. Omno divenis netolerebla.

Ye la lasta sundio me vekis, l'unesmafoye dum plura semani havante rideto sur mea boko, felica pro mea sonji pri fora kosmo qua reptas per multa gambi. Me anticipis tranquila matino lektante la jurnalono ante ke me iros al kontoro por laborar extratempe. Mea ideala sundio-matino esas kompletigar la vorto-ludo en la jurnalono, drinkar granda taso de kafeo, ed audar la fablatra zumado di mea giganta blato. Do me sideskis, jurnalono sur la tablo apud mea berjero, kafeo lurante vaporifanta. E lore eniris Dorotea.

'Francis! Francis!'

Quale furio de ula televiziono-komedio, la hari fluganta de laxa loklifili, Dorotea jiris kriachante tra la salono. Elua voco abandonis la domeni di homaleso e divenis kosmala. La blato komencis plendar; olua zumado pulsus plu e plu rapide, kuris alonge la gamo oriental. Ankore Dorotea kriachis, batis sua pektoro per l'unika shueto di Karin.

'Francis! Francis!'

Me demandas nun kompato e kompreno. Me havabis longa e desfacila labor-semano. Mea sekureso atakesis omnalatere da minacanta vicini, minacanta patrono, minacanta mondo. La paco di mea mento, la saneso di mea mento dependis de ta quar hori pacema dum sunlumoza sundio-jorno kun mea kafeo e vorto-ludo. Me ne povis luktar kontre socio sen ta mikra repozo, ta intervalo de spiritala rivivigo.

'Francis! Francis!'

E yen Dorotea, skrachante la muri, okuli tote blanka cirkum la pupili, la griza hari sinuifanta quale serpenti, harpingli fluganta ye singla krio.

'Francis! Francis!'

La blato pulsus, la muri tremis, gipso-polvo flotacis del plafono. Ulaloke hundo ululeskis. E la zumado dil blato acensis alte e plu alte e plu alte. Zumo.

'Francis! Francis!'

Quon me devus facar? Mea sundio-matino jacis en anhelanta, sangifanta shifoni.

'Francis! Francis!'

Me odias nomesar Francis.

Vivo nun esas plu simpla. Sro Belger laudas mea plubonigita laboro ed augmentis mea salario. Me pacifis mea vicini: siorino Krumholtz, 4-C, mem konfesis a me, *sotto voce*, ke el kelke juas la zumado di mea blato. ‘Ol kelke similesas la vibranta liti en hoteli,’ el dicis. ‘Ol risanigas mea dorso.’ Me forigis la plisurita kurteni ed instalas red jelozii. La lit-chambro di Karin esas nun komfortoza studieyo havanta falsa herdo e pikturo di vivoza chas-ceno pendigita super la skribtablo.

E sempre, sempre mea hemo vibras per la muziko di mea blato. Pro ke Dorotea ne plus esas hike, me donis la koqueyo a lu. Me povas nun vidar lua okuli, blue brilanta, de mea berjero. Lua regardo esas preske tusheble benigna. Lua olime pala extera skeleto brilas sanoze rozea. Lu plugrandekas. Nu, lu havas diversa dieto.

Me nomizis lu Herbert.

Teknologio

Ka me povas amarar ol? Ka me esas tante frivola? Ka
suficas mashino-laciveso? plezuro komputoral? Ka me
povas afordar la kusto di elektro, manteno?

Tenere richarjar olua baterii. Dolce lubrifikar olua preso-
ringi. Sucieme suflar polvo de olua aces-aperturi. La
murmurado di olua relayi. La susurado di olua harda disko.

Ka me darfas amarar olu? amar ilu?

*Nokto en kastelo di
obliviata futuri*

La pupeo havas nula boko. Olua okuli esas la maxim mikra nigra grani, ne plu granda kam pinglo-kapi, ma oli brilas. Olua nazo esas rugo en la plusho burizita. Ol havas nur du lokli ek filego, reda filego senkolorigita til oranjea, franjigita til nebulo de fibri. Ma la vangi esas ronda, plena, grosa, la farbo sur oli esas sana redo, tam reda kam sango, e do, kande la pupeo moveskas, el preske ne surprizesas, nur esas facinata, kelke repulsata—el esas kurioza, quante multe ol povas movar, quon ol povas facar, quaze ke el vidis grand araneo havanta nur kin gambi qua esforcas klimar ek balno-baseno.

La pupeo ne esas tante negracila. La kapo turnesas per senmenta gracio, adsinistre, addextre, quaze probar la suturi qui ligas ol al kolo. Un miteno-manuo levesas del supraĵo dil tirkestaro, infinite lente, extensas su, itere falas, infinite lente. Lore la kalzo-korpo flexas e pulsas konvulsante adavane, bufas quaze per respiro, retrofalas al spegulo. La kapo apogesas indolente an la spegulo e la mikra nigra grani turnesas vers el, cintilifas per obskura lumo. El sentas sua kordio haltar pro la shoko di perceptar el perceptata.

Lore mikra trepido sukusas la kozo burizita ed ol falas del tirkestaro al pavimento, la nedefinita vizajo aplastata sur la larja planki, l'una brakio tordata, l'altra kaptata sub la korpo, ed olua dopajo en la aero pro la gambi sen junti.

Regardegante ol, el subite sentas quante larje apertita esas sua okuli, ed el sizas l'inspiro quan el obliuabis per tordanta spasma. Vorti aparas en elua mento quale vorti di kansono quan el senkoncie zumas: 'Por me? Por me?'

Doktoro Hakilo
La filmo

PROLOGO

Doktoro Hakilo ferme ligis la yunulo a sidilo ed enswichis la borilo elektral. La yunulo esforcis kriachar ma nur siflis per tranchita kordi vokal. La Doktoro ektiris ilua kordio. La yunulo spektis dum ke ol vaporifis en la kold aero dil basamento-laboratorio dil Doktoro e mortis pro astoneso. La Doktoro pozis la kadavro aden granda kesto plastika e jetis ol aden la rivero. La kesto flotacis, ma la Doktoro ne atencis.

MUTILITA KADAVRO DESKOVRESAS EN PIKNIKO-KESTO! bramis la jurnali du dii plu tarde.

La Doktoro kaptis yunino portanta forjetaji al forjetajuyo. El esforcis kriachar ma la siringo dil Doktoro plenigesis per narkotigiva drogo ed el quik paralizesis. En la laboratorio la Doktoro sorgeme tranchis cirkum elua palpebri e l'apertita, regardegant okuli e fortiris la pelo di elua vizajo e kolo. Lu pozis l'epidermo aden pleto plena de nutritivi kemial. Elua blonda kranio-pelon lu jetis aden komoda paperachuyo.

KADAVRI KOVRAS L'URBO-STRADI! jurnali klamis. 'ESAS MONSTRO INTER NI!' DICAS L'URBESTRO.

L'INTRIGO

Betty e Jim kunhabitabis dum yaro e du dii ye mardio. Tanokte Betty ne venis adheme de sua kontoro. Dum venerdio Jim vizitis l'urbo-depozeyo di mortinti. 'Kande Betty ne rivenis adheme pos du dii,' dicis Jim al depozeyo-klerko, 'me anticipis lo maxim mala.' La depozeyo-klerko grunis ed glitante apertis un del refrigerator-tirkeŝti. Jim vomeskis pro la vidajo qua shokis sua lakrimoz okuli. *'Ma me nultempe imaginis ico!'* il kriachis.

La depozeyo-klerko levis sua shultri ed aranĝis la peci desordinita.

Jim singlutis, 'Betty! Betty!' Il defiante levis sua pugno super la restaji violacita di l'ofte amata. 'Me juras, per la Deo atestanta, me juras ke me ne repozos til ke me trovabos la maniozo qua facis to ed igabos lu sufrar quale tu sufris!' Il vomis adsur la depozeyo-klerko.

La Doktoro sospiris pro la desesperanta siflado di sua maxim recenta viktimo. Lu savis, ke lu ne advere bezonas ta omna korpo-peci quin lu kolektas, ma lu esis dementa ciencisto, e tradiciono mustas atencesar.

L'Urbestro plendis al Policestro, 'Me volas, ke ta buchisto kaptesez e punisesez tam rapide posible. Se vu volas, facez ol publike, ma klozez ta afero!'

La Policestro renkontris sua Lietnanto en la koridoro. 'Olda folulo.' Il felice kunfricionis sua manui. 'Ni ne havis bona seriala ocidero depos yari. Ni facez multo ek ol.' La Lietnanto ridetachis.

Jim ne savis quale obtenar sua venjo. Il esis subkurtaĵisto en prestiĵoza borso-firmo e ne savis pri mutilado fizikal. Il kompris amaso de filmi pri dementa ocideri e disipis duadekequar hori spektante oli unope. Fine il havis la solvuro. Desmetante ilua vestaro, il ordineme pendigis ol en kabineto (ankore plena del vesti di Betty en plastika saki), metis olda pantolono de sua studento-dii e t-kamizo, e vehis per omnibuso a la povra quartero dil urbo. Ibe il trovis apte kaduka magazino e frapetis la pordo.

'Yes?'' dicis doktoro Hakilo.

‘Me serchas travaliu,’ Jim dicis per basranga achento.
‘Me nomesas Igor.’

La griza okuli di doktoro Hakilo brilis dop ilua dika orel-binokli. Lu sempre revabis pri havar helpanto nomita Igor.

Li eniris la magazino, qua resonis per rauka sono di Hispana jaz-orkestro del stereofono.

‘Quo esas dop ta pordo havanta l’afisho NE ENIREZ?’
questionis Jim per apene represita eciteso.

Doktoro Hakilo ilun regardis strabe. ‘To ne koncernas vu. Se vu esos bona helpanto, me forsan permisos, ke vu pleez rolo en mea grava laboro.’

La Policestro lektis la precize puntizita raporto da la Lietnanto. Ol revelis la celita loko e motivo di doktoro Hakilo. ‘Ma to es feko. Vu lektas tro multa misterio-romani, O’Hara. Qua dicis, ke vu povas skriptar? Regardez ta omna participi sen antecedenti, tam tordita kam l’intestini di ta homino trovita hiere! Nun retroirez a vua skribmashino e ne rivenez til ke vu ordinabos ta gramatiko! Komo-punto ne esas omno en la mestiero di policisto!’

La Lietnanto manusalutis ed ekiris. Extere il murmuris,
‘Olda folulo!’

La Doktoro hazarde ganis granda premio: omnibuso portanta trupo de puerini e du matri. Do lu restis en la klozita laboratorio dum tota semano. Fine riaparante, pala e triumfanta, lu imperis Jim, ‘Adportez ta buxi al Vua Vicineyo-cindrigilo.’ Jim ne questionis: la bruiso de glitanta karno en la buxi revelis omno. Il portis du buxi al policeyo ed esis nepolite forsendita dal serjento ricevanta. Retrovenante del cindrigilo, Jim iris a sua apartamento ed askoltis sua telefon-mesaji. ‘Jim, hike Kaufman. Ni sentas manko di vu en la kontoro. Me komprenas ke vu recente sufras tante multe. Se vu ne esas an vua skribtablo lundio matine me efacos vu de nia pension-sistemo.’

CINDRIGITA RESTAJI TROVESAS! kriis jurnalo-tituli.
L’URBO FURIESKAS.

Jim dormis en la magazino, lulita da batado e jirado del basamento. Uljorne il vekis e trovis, ke la NE ENIREZ

pordo esis larje apertita. La Doktoro esabis okupata per kunjuntita jemeli e pro avideso laboreskar negliabasis riglagar la pordo. Sorgeme, havante revolvero en extensita manuo segun polico-spektakli, Jim iris adinfre.

La laboratorio di doktoro Hakilo esis humida ed malodoris pro la efluvio dil rivero qua fluis tri metri dop la betona muri. La laboratorio esis provizita per la bezonata retorti ebullianta, pipeti rangizita, aparati elektral havanta nula uzo rikonocebla, e diversa desegno-libri pornografa. Jim vidis la kunjuntita jemeli pendigita de hoki an l'opozata muro. Il remarkis, ke li ne esas mortinta, nur doloranta.

‘Vu diablo!’ il kriis.

La Doktoro regardetis lu e frunsis la brovi pro desplezo. ‘Igor, me strikte instruktis, ke vu ne venez adhike. Me evidente obliivis riglagar la pordo. Nu, enirez ed esez utila.’

‘Mea nomo esas Jim, ne Igor, vu monstro!’

‘Ne Igor!’ anhelis la Doktoro.

‘Demono!’ Jim levis la pafilo. ‘Vu mortigis mea Betty! Me komplotis mea venjo, e nun facos ol!’

Pro obligata tordajo politikal, samatempe la Lietnanto dicis al Urbestro, ‘La Policestro refuzis lektar mea raportu pri la afero, sinioro.’

‘Me fritos lua pulmoni en padelo!’ l’Urbestro stridis.

La Lietnanto parolis, fairo di ambicio en lua mikra okuli, ‘Me kredas, ke me povas trovar ta mortiganto ante noktomezo ... se vu aprobus esquadro sub mea impero.’

‘Vu havas ol.’ Il frapis l’interkomunikilo. ‘Siorino Rizzo, advokez quik la Policestro! E dicez a lu, ke lu esez preparata por la maxim forta pedfrapo a la testikuli quan il ultempe experiencis!’

‘Certe,’ dicis siorino Rizzo.

L’intrigo konjelis.

KONKLUZO

Jim trovis su empalita per disponebla hoko. Il nultempe kontemplabis l'agonio implicita pro akuta fero penetranta la sternumo, ed esis senkurajigita nun kontemplar ol. 'Dblo...' il sisis per sua domajita laringo. 'Mnstro!'

'Me sizos l'oportunajo por parolar monologe,' deklamis doktoro Hakilo. 'Qua vu esas judikar me? Ka vu komprenas irgo pri to quo me esas? pri to quon me efektigas? Quo importas kelka vivi kontre la povo di to quo me esas? Vu perdis amantino—ka do? Li nomas me dementa. Ba! Komprenende me es dementa! Vu anke dementeskus, se vu habitus kaduka magazino e mutilus friskema homi por avancigar Cienco dum ke altri vivas elegante per subvencioni guvernerial. Ha! Cienco! Me kuras ultre Cienco! Me facas Arto!'

'Ka vu ne rikonocas me? Certe no, vu evidente ne lektas la justa libri. Me esas la nova principo! Me esas la nova lego dil mondo, lego quan kelki agnoskas e da qua omni es stuporigita. Li esas imbecili. Li devas dansar per joyo histerial pro ke me venas. Ne nur dementa ciencisto, no, ne me! Me esas la Nova Inquestanto qua audacasregardegar aden l'okuli di Deo e stekas oli per pintizita bastono. Jehovah esas ideo ekmoda qua devas esar forjetita aden eskombreyo kun Newton, Galileo, Rosenberg, Einstein! Ni ne plus bezonas la ME ESAS. *Me* esas la granda QUO VU ESAS E PRO QUO? Ed ultre lo, QUON ME FACOS EK VU?'

Ilua vizajo purpureskis.

'Yes, tordez vu, kompatinda stultulo! Tordez vi, vi omna febla e timoza cerebri en betona karceri! Tordez vi sub mea boto! Nam me marchegos tra la mondo, tra l'universo, nehaltebla, nedenucebla, nenegebla! Me esas la nova principo di Cienco! Me esas Kaoso. Me esas l'ideo bazal di quantum-realeso. Me esas multopla posibleso. Nun vu forsan questionas, nu, e do? Quale to relatas a mortigar inocenta konsumanti? E me respondas: Nule! Yen la signifiko! Me komprenende ne bezonas dissemar korpo-

peci tra la stradi, ma me rezolvis indikar la nova principo, e me esis sempre kelke teatral. Ka vu nun komprenas? Ka me esas sat obtuza? ME ESAS KAOSO! E ME FACOS TO QUON ME FACOS!’

Tainstante la toroni dil intrigo konvergas e komprenende la policiani eniris bruisoze. Vidante la enorma buchado en la laboratorio, plura policiani vomis. La Lietnanto taceme remarkis lia konduto neprofesional.

‘Me arestas vu,’ la Lietnanto deklaris. ‘Flaherty, klefagez manoti an ica repugnanta perversulo.’

Doktoro Hakilo jiris vers la povo dil lego ed ordino.

‘Vi ne povas arestar me!’ il furioze kriis, quankam sua kalva kapo ne makulizesis da mem un sudoro-guto. ‘Me ne esez haltigita!’

‘Ho yes?’ dicis la Lietnanto per habila esprito. ‘Ni vidos quale kuglo traktos vu.’ Il vizis sua Magnum sorgeme vers l’alta fronto dil Doktoro e pafis. La kuglo perforis vice la dextra pektoralo dil Doktoro. ‘Fek’, dicis la Lietnanto.

La reakto dil Doktoro esis nenecesa. Lu ridis per infektiva bonhumoro e tushis butono en la tablo apud su. Trapo sub lua pedi apertesis e lu desaparais tra longa trogo.

Jim desesperante mortis an la hoko.

EPILOGO

E doktoro Hakilo, en sua mem plu sekreta laboratorio celita sub la polutata rivero, tiris su adsur operaco-tablo. Lu enswichis rango de grandega lumizili e turnis multa speguli a la tablo. Sorgeme lu pudrizis sua manui e metis kauchuka ganti. Lore, inspirita da pura cienco-zelo maniika, lu studieme dissekeskis su.

KA LA FINO?

Alan Steel esayo

Alan Steel iracas. Il enoyas per portar togo en Italiana filmi male registragita, malgre la grandega mami dil seduktiva kanaliino. Ilua propra grandega pektoro esas sempre inflita maxim larje posible, por ke il existe en perpetua enigmato di jus parfinita benko-presexerci por esar pronta por proxima fotografuro.

Alan Steel iracas pro ke Steve Reeves sempre esos la maxim famoza Herkules cinemal, malgre ke Alan Steel esas aktoro plu bona e plu ofte employata. Alan Steel iracas pro ke lua filmi, ne quale olti di Steve Reeves, ne esas fondita sur Greka-Romana miti mutilita, ma sur la tordita imaginadi di trupi de sennoma skribacheri qui portas nejuste espelata pseudonimi Amerikana. Alan Steel anke iracas pro ke sua nomo ne esas Alan Steel.

Alan Steel desquieteskas; ka sua granda pektoro subflexeskas? Pro ke il esas sempre nuda del tayo, il ne povas uzar la metalfilala sustenili quin la kanaliini grandege mamizita favoras. Kande il neeviteble kompresas la kanaliino per embraco emocoza ed amnezial, elua mami granda e metale sustenita stekas dolorigante ilua propra.

Alan Steel pasas la tempo inter benko-exercado per pektar la barbo. Ulfoye Alan Steel esas necerta ka il esas Alan Steel, o Herkules, o Sergio, o Machiste, o Samson. Alan Steel nultempe esas necerta pri sua barbo.

Alan Steel senkoloreskas. Il esas ofte sablo-flava vice robuste bronzea. Ilua cielo ofte havas perplexigante ikterea

koloro. Nulu sucias pri arkivigar la filmi di Alan Steel, malgre ke il richigis plura homi per esir Alan Steel. Nulu rinovigas il. Il deziregas dio kande sua vorti fitas la movado di sua labii.

La togo fricionas inter ilua kruri labirintal. Kompatinda Alan Steel.

Lunlumo e Lloyd Bridges

Lloyd Bridges embracas la pseudo-aktorino per ta astonanta certeso di nebela viro qua kredas ke lu es bela. Pos minuto li renkontros morto kande lia kosmonavo forte frapos la Tero, e Lloyd ne ja havis okazono por nudigar sua pektoro, sua maxim bona, legale fotografebla havajo.

Kustumale Lloyd juas vivar vivo havanta submuziko, ma la sekachanta harmonii qui dramatigas ica instanto jenas lu. Olti ne akordas kun la filozofiala rezigneso quan lu montras. Olti trompas la lunlumo qua neciencale plenigas la kabino dil kosmonavo, ed anke la tota kosmo, la dolca lunlumo qua donas a l'okuli di la pseudo-aktorino dolca brilesa, efiko plualtigita per la glicerino qua plenigas oli. Se lu savus irgo pri klasika muziko, Lloyd vice to dezirus ke nokturno da Chopin esez pleata, o duadek mezuri di adagio da Mahler. Tamen lu preferus ke la silenco dil kosmo, pri qua lu audis tante ofte, akompanez ica falant instanto. Silenco, o simpla balado pleata per kord-instrumenti, melodio quan on povus profitoze repetar dum la fino-tituli, por certigar ke omni livez la teatro havante memorio di lua nobla posturo.

Segun Lloyd, l'aktorino quan lu embracas per sua virala brakii es nur suportilo, necesa cenajo qua lasas lu plear la tropo di stoika virala heroeso. Lu tenas ferme sua mandibulo, tenas rigide sua superiora labio, supre turnas sua okuli a la nelogikala lunlumo. Lokleto di sua hararo falas nete an sua brovo por signifkar anxio. Ed extere, en

l'obskureso ultre la celuloido, spektantulo furteme forvishus lakrimo ante ke sua amantino remarkus.

Proximeskas la Tero.

Lloyd konsolacas su per la savo ke lu balde genitos filio koloroza; filiulo qua durigos la familiala tradicioni: una levita brovo, obliqua mirideto; filiulo qua forsan uldie mem esos nominata por la maxim alta premio dil mondo du-dimensional.

Lasez la furnisita filmo venar, pensas Lloyd. Lu regardegas kurajoze la lunlumo. Lua hararo esas bone aranrita. Lua vangi esas glata e pudritzita. Lasez ol venar, e damnez la muziko. Lasez ol venar.

La Deo-mashino

1.

‘L’ideo es simpla ed eleganta,’ dicis Alexander, ‘e sendubite legitima psikologiale. Ma l’efektigo esus certe tre kompleksa.’

‘Vu povos facar ol.’ Sandra donis biro a lu. ‘Vu es geniozo.’

Alexander ridetis ironioze. ‘Vua konfido esas diplasita, ma agreabla. No, la laboro esus ultre la kapableso di irga individuo.’

‘Me anke helpos.’

‘Ultre la kapableso di irga du individui. Teoriale ol esus facila, ma praktikale! Ka vu komprenas quante granda charjo elektral bezonesus por krear reala fulmino-stroko? Ka vu savas quante granda charjo reala fulmino-stroko portas?’

‘Ka grandega?’

‘Centeduadek kiloamperi, cirkume.’

‘Kad esas multa?’

‘Tre multa.’

‘Ka ni bezonus tante multa?’

‘Hm. Probable no. Ma por facar advere granda flagro, ni bezonus multe plu multa kam on povus facar portebila. Ed ol mustas esar portebila.’

‘Ho yes.’

‘Me mem ne parolas pri quale vizar la stroko. No, ni bezonus advera esquadro por facar to, e komprenende, havante plu kam ni du, ni esus fushita. Nule ol povus restar sekreta.’

‘Me sucios to.’ El sospiris. ‘Ni mustas agar! Ta maligna monstri facas omna krimini ed eskroki imaginebla da mortivi—’

‘Ecepte ico,’ lu interruptis ridetante.

‘Ha ha. Ka vu opinionas, ke li hezitus uzar tala mashino se li havus ol? Li bavus por ol!’

Alexander afirmis per kapsigno, levis la shultri, glutegis la duimo dil biro.

El duris la tirado. ‘Li aparas che-televizione ye omna oportunajo, babilas neeviteble pri Deo, quaze irgo povus justifikar lia odiinda agado, e la publiko, dresita por kredar ke on ne darfas desestimar kredanti, ke omnu darfas kredar irgo, bla bla, aceptas omno! Kad sanigeso? Deo ne volas to! Ka bombagar Iran? He, Deo imperas to! Ma imaginez: li deklamas lia biblo-batanta babilado, e bam! Aplastita da fulmino-stroko! *To* ya timigus homi pri Deo! Ol es tro bona ideo obliviar, la tota movimento dil extrema konservemi quik efacesos. Me pagos vidar lo.’

‘Vu pagos multe. L’ideo bezonus imensa spenso nur por explorado. Komence ni bezonus konstruktar preske senlimita fonto elektral—’

‘Se vu inventos to, vu esos tre, tre richa,’ Sandra dicis lurante.

‘—pose ul mekanismo por duktar la charjo al skopoplako, qua mustas esar izolita.’

‘Skopoplako,’ Sandra dicis reveme.

‘Ed ulmaniere uzar la armo sen esar deskovrita.’

‘Ne necesesas dicar lo.’

‘Ed freque. Se on uzus ol nur unfoye, on dicus ke ol es acidento. Anomalajo. Li advokas cienco kande ol es profitoza, nur interdiktas cienco kande ol negas lia superstici.’

‘Freque. Certe. Uzar ol itere ed itere, til ke li trepidas en lia importacita shui, til ke li pavoras mem apertar lia boki. La tota turbacho,’ el dicis forte.

Alexander Singh suspektame regardis Sandra. ‘Me ne intencas ofensar, Sandra, ma vu aparas poke fanatika.’

El bruisoze frapis la tablo per sua botelo. ‘On ne kombatas fanatiki per kalmeso.’

2.

La quar homi—Sandra, Mikhail, Jon, Karver—amasigis su cirkum la labortablo en la basamento di Alexander.

‘Ni nomas ica fingro-chapo la skopoplako,’ explikis Alexander, ‘e me pozas ol sur ica extremajo dil tablo. En la skalo homal, to esas distanta de cirkume kinadek metri.’

‘Ni probable bezonus plusa disto,’ komentis Jon. ‘Esos situesi en qui ni ne permesos esar tante proxim.’

‘Es nur demonstro,’ Sandra dicis. ‘Regardez.’

‘Nun, komprenende, me vizas nur vidante,’ duris Alexander. ‘Me exploras radio-direktado, ma es anke posibla uzar sateliti, Globala Poziciono-Sistemo. Per la grandeso dil energio quan ni genitos, to esus forsan posibla, quankam l’energio poke diminutus talmaniere.’

Jon questionis, ‘Kad on advere povus uzar GPS?’

Alexander ne regardis adsupre dum ke lu adjustis sua aparato, qua similesis nulo plu multe kam transformatoro di modela fervoyo de la yari 1930. ‘Ho yes. La desfacilesa esas saltigar la signalo sat multe por celar olua origino. Ma komprenende tala signalo durus nur milimi di sekundo, e pro ke ol kontenos nula informaji e nulu serchus ol, probable esus nenecesa celar ol tro bone. Oke. Nun, la fingro-chapo diskursas e dicas ulo partikulare sensenca, quale, me ne savas, quale, ‘Iesu odias homeosexual,’ e...’

Subita flagro, e la fingro-chapo jiris sur la pavimento, un flanko di ol nigrita e krulata.

Sequis apte respektama silenco. Pose Jon, Mikhail, Sandra, e Karver kriis ensemble, ‘Brava!’

Alexander ridetis pro humila satisfaco.

‘Me dicis, ke vu es advera geniozo!’ Sandra klamis.

Karver kolektis la domajita fingro-chapo. ‘Me dezirus nur ke ol esus Rik Santa Onan. Quale vu frapis nur la fingro-chapo, e ne shokis ni omna?’

Nun Alexander frunsis la brovi. ‘To es problemo pri qua me nun laboras. Ye ca skalo, per la mikra energio e la fingro-chapo neobstruktita, direktar la charjo unsinse es facila. Ma se objekti obstruktus la skopoplako...’

‘Quale televizion-kameri,’ dicis Karver.

‘Quale homi,’ dicis Sandra.

‘Yes ya. Precipue homi. Esas manieri vizar la elektro ad un partikulara materio ed igar ol preterpasar kozi ek altra materii. Ma se ni vizas homo inter amaso de homi, nu, frapar nur la skopoplako esos desfacila.’

‘Febla dicaĵo.’ Sandra negis per kapsigno. ‘Ni ne darfas frapar inoĉenti. Lo ŝapus la reala emo dil entrepreno.’

‘Entrepreno.’ Jon grimasis. ‘Ka tale vu nomas ol?’

‘Vortala figuro.’

‘Ne facez to,’ lu avertis. ‘Tale li agas. Nomez mas-ocido “domaĵo kolaterala” ed on ne bezonas regardar ol kom fakto. Ni mustas agar koncie, o ni es nule plu bona kam li.’

Sandra regardegachis la pavimento.

‘Ol facis nula bruĵo. Ol devas facar granda bruĵo,’ dicis Mikhail.

‘To es nur prototipo,’ dicis Alexander. ‘On konstruktas prototipo por korektigar erori e plubonigar ol.’

‘Ol bezonas plubonigado o ni facos plu multa domaĵo kam boneso,’ dicis Karver.

‘Me parolas intence, ol mustas facar bruiseĝo,’ repetis Mikhail.

Li regardis lu.

‘Nu, ol facis nula bruĵo. Realaj fulmino facas tondro. Se ni deziras ke li pensez ke la iraco di Deo abatas dementa blasfemanti, ni bezonas tondro. Iraco di Deo, per Dolby-Stereo.’

Li omna regardis Alexander.

Lu sospiris e fricionis la nazo.

Sandra dicis, ‘Qua energio-fonto vu uzis?’ El frapetis la mikra aparato di volvita kupro-filo.

‘Nur du baterii de non volti. Reala fulmino genitesas da l’intermixo di tre kolda e plu varma temperaturi en la nubo e kontrea polaresi inter la nubo e la tero. Me inventis maniero por augmentar la voltotenso exponentale per koldigar e varmigar opozata baterii. Ma la descharjo vakuigis ol.’

‘Me predicas Nobel-premio e profitoza kariero por ulu,’ Jon dicis.

‘Do, se ca mikra baterii de non volti tante domajis fingro-chapo,’ dicis Sandra, ‘quanta grandeso facos fulminostroko? E tondro.’ El regardis Mikhail, qua konkordis per kapsigno.

‘Ulo centople plu povoza, cirkume.’

Sandra inklinis la kapo penseme. ‘Kad automobil-baterii?’

Jon sniflis. ‘On bezonus plura dekedui.’

‘Ka nu? Oli es chipa e facile trovebla. Konektez oli seriale quale per sunenergio-sistemo. Vice kontenar energio de sunlumo-celuli, oli ekjetez energio por plubonigar la homaro.’

‘Ed on ne bezonas remplasar oli pose,’ dicis Mikhail. ‘Nur riligez oli al sunlumo-celuli e richarjez oli.’

‘Tre ekologiale,’ dicis Jon.

‘Quante longe necesesus?’ questionis Karver.

Mikhail levis la shultri. ‘Me ne savas. Quo importas? Ni ne facos fulmino por aplastar ta asni omnadie. Ka ne?’

Sandra ridetis reveme.

Alexander mastikis l’interno di sua vango. ‘Automobil-baterii forsan funcionus. E se ni havus furgono e plenigus ol per baterii...’

‘Furgoneto esus plu diskreta.’

Karver retropasis decideme. ‘Me propozas manjar pizza. Komplotar renverso di l’imbecili hungrigas me.’

‘Anke me.’

‘Anke me.’

Li acendis l'eskalero del basamento. Mikhail frapetis la dorso di Alexander.

'Impresoza laboro, Alexander. Nekredeble bonega. Ne obliviez la tondro.'

'Il deziras tondro,' Alexander sospiris.

3.

L'unesma skopoplako esis selektita por ganar la maxim granda atenco dil jurnalaro. La konservema komentantino Anya Kultelo diskursas dum diplomo-ceremonio che Brandeis Universitato, astonate. La semblante inocenta Plymouth Grand Voyager di Sandra, bongusta e diskreta grizo, pozesis inter ABC-furgono e CBS-furgono, e de ol on klare vidis la ceneyo erektita en Chapels Agro.

'Co tre iracigas me, ke ta mizeroza putano ganas tante multa atenco,' Sandra lamentis en la veturo. 'El es nur cirko-klauno por l'extrema konservemi, pro quo omnu ne agnoskas lo?'

'Ni deziras ta atenco,' dicis Mikhail. Lu squatis apud rangi di automobil-baterii e regardis strabe tra l'obskura dopa fenestro.

La dio esis tre sunlumoza, nula nubo en la cielo.

'Perfekta,' dicis Sandra. 'Nulu povas ofrar expliko racional por to quo balde eventos.'

'Se ol eventos,' murmuris Alexander.

'Me tote fidas a vu.'

Mikhail indikis student-grupo portanta afishi, enkajigata apud la Volen Edificio dal policistaro dil universitato, tre distanta del ceneyo. 'Uli havas sata kurajo por protestar ta fornikantino. He, ni ne frapos li hazarde, ka yes?'

Alexander regardetis tra la fenestro. 'Li omna evidente portas kauchuka shui. Probable sekura.'

'Vu jokas! Ka vu fidas a shui por protektar li?'

Sandra regardis la ceneyo. 'Ta dina hieno portas alta shui. Taloni alta de dek centimetri!'

Alexander ridetis. 'Belega.'

‘No, ne belega. Mem en tala taloni el havas nula suri. Yen hano-gambi!’

‘Me parolas pri konduktiveso. El ne ja diskursas, ka ne?’

‘La dekano introduktas el. Vu ne supozas, ke el agos neexpektite, exemple, per parolar racionoze, ka yes?’

Mikhail severe negis per kapsigno. ‘Tote ne. Ne es la naturo dil bestio.’

‘Ne anxiez. Ni nur suciez ka ca kozo funkcias e ne explozas ni omna ad inferno.’

Mikhail e Sandra regardis Alexander per larja okuli.

‘El venas.’

Mikhail turnis su vers la fenestro. ‘Enswichez la radiofono!’

‘Ni esas ligita a la mikrofono-sistemo,’ dicis Sandra.

‘Kande ni agos?’ Lu nervoze frapetis la fingri an l’obskura vitro.

Sandra presis la orefono aden sua orelo. ‘Me saveskos askoltante. Vartez mea signalo.’

Alexander pozis un fingro adsur la swichilo.

‘...me dicas, ke la guvernerio devas spionar kontre omna Arabi, brodkastar tormentado kom spektanto-sporti, faligar bombi nukleal tra la tota Azia, e sendar omna liberalisti a Guantanamo...’

‘Ho Deo,’ dicis Mikhail, ‘ka ta vorti ekiris elua boko o kulo?’

‘Shut!’

‘...dum la historio di la naciono, nultempe esis partiso politikal tante ridinda kam la nuna Demokrati. Esas quaze l’omna homi qui sufragas cerebri domajita kunvenis e formacis voto-grupo...’

La fingro di Alexander movetis super la swichilo. Sandra furioze negis per kapsigno.

‘...me konstruktus muro. Fakte, me engajus la nelegal enmigranti por konstruktar la muro, e pose ekjetus li omna...’

‘Ne taktoza hike,’ susuris Mikhail. ‘Duadek procent de la studenti di Brandeis es Hispana, ka ne?’

‘...ante ke nia lando kaptesis da la liberalista konspiro qua sapis nia forteso...’

‘Bla *bla* bla bla *bla*...’

‘Mikhail!’

‘...me deziras ke evoluciono adjuntez su a la listo de l’altra mortinta religii, quale la Kargo-Kulto di la Sudpacifiko...’

La indikfingro di Sandra poniardagis vers Alexander. ‘*Nun!*’

Lu frapis la swichilo.

Flagro!

La furgono shancelis. Krako tam lauta kam la trumpeto di fato plenigis lia orel, plenigis la cielo, surdigis li ed omnu en Chapels Agro. Kande li poke rekuperabis, li audis febla kriachi. Li apertis la fenestri ed ekpозis lia kapi.

La mikrofono sur la ceneyo esis flako de fuzita aluminio. La dekanio e la prevosto, jetita retroe de lia sidili, shancelis a lia genui, vestari e vizaji nigrizita quale aktori en mala komedio. Ed ube Anya Kultelo stacabis nur minuto ante nun jacis amaso de hari blankigita e du alta shui qui fumis en la sunlumo belega e klara.

Sandra, Mikhail, ed Alexander beis l’una a l’altra.

‘Per santa feko,’ tandem dicis Mikhail, ‘ka ni facis to?’

‘Co povas incitar drastika skrupuli etikal,’ susuris Alexander.

‘*Nula skrupuli!*’ sisis Sandra. ‘Nula skrupuli! Ne por ni! Ne nun! Ni ne darfas tolerar skrupuli. Ni mustas esar tam senkompata kam li. On ne kombatas monstri per felica embraci.’ El itere regardis la fumanta amaso sur la ceneyo. Robizita studenti kuris panikante. Genitori e geavi stacis beante. Sireno sonis fore. ‘Ni havas misiono,’ Sandra dicis solene. ‘E ni ya efektigos ta misiono.’

L’altri taceme afirmis per kapsigni.

Subite Sandra retrofalis, exhaustita ed exaltita. Pose el sidis rekte, enswichis la veturo, embragis ol.

‘Nun ni quik ekirez. La futuro judikez omno.’

‘Ka Deo frapis altra mala homi, papa?’

Karver tiris la lana kovrilo a la pektoro di lua adoptita filiulo evanta kin yari.

‘Karo, tu ja savas to quo eventis. La nexta mala homo esis la tale nomita Veneracinda Frederiko Fututo, tre, tre maligna homo qua prizis dicar malaji pri mortinta homeosexuali e soldati ed irgu quan lu decidabis odia. Lu frapesis da fulmino dum ke lu protestis funero di soldato. Pos to la tota stabo di Fox Novaji frapesis che-televizione, pos ke un de li jokis pri atakar nukleale Iran e li omna ridis. Ma li ne longe ridis. Pose Rikardo Pordego, qua laboris por la prezidanto, ed olima kongresano, Kristoforo Koliaro, qua esis grandega kriminero, kune frapesis. E pose la vice-prezidanto, dum ke lu diskursis pri la senceso milito. E fine mem la prezidanto ipsa frapesis, jus ante ke lu signatus nova lego per qua me e papa Mikhail ne povus mariajeskar.’

‘Ho,’ dicis la puero, ‘Deo certe iraceskis kontre ta homi.’

Karver ridetis. ‘Ulu iraceskis, karo. Ma komprenu, homi qui mentias pri Deo por richigar e povigar li, homi qui opinionas ke li darfas imperar per qua maniero altri vivez, nu ... se ya esas deo sucianta pri homi, lu certe ne volas ke li domajez l’una l’altra por irga kauzo, e certe ne per lua nomo.

‘Multa homi esis konfuzigita pro la fulmino, li ne savis quale pensar pri Deo. Li mixabis Deo kun stupida idei, exemple, ke ti qui havas bruna pelo ne es tam bona kam ti qui havas rozea pelo...’

‘Ma onklo Alex es tam bona kam irgu!’

‘Certe lu es, komprenende. Ma ula homi ne konkordis, e pro ke li ne konkordis, li asertis ke Deo anke ne konkordis. Altri opinionis, ke omna homeosexuali esas maligna—’

La puero beis nekredeme.

‘—o ke omnu mustas kredar segun lia propra koncepto di Deo. Li ne esis tote kulpoza. Li docesis eroroze dum multa yari da multa homi importanta. Ta mala homi mentiis, por

ke omnu timez e donez a li povo e pekunio. Komprenende, se omnu nur pensabis klare, li quik komprenabis ke ta homi mentiis. Ma li ne pensis. Multa homi ne savis quale pensar, o trovis ol desfacila, o timinda, o li es tro okupata e tro fatigita. Ma omnu mustas pensar. Ni esez homi, ne papagayi.'

La puero rideskis pro l'ideo pri homi kom papagayi.

Karver titilis lua ventro. 'Tu ne deziras esar papagayo, ka yes?'

La puero ridegis e forjetis la lana kovrilo. 'No! Me ne es papagayo!'

'Certe no! Tu deziras esar reala homo.'

La ridado dil puero diminutis.

'Do kande ta mala homi esis frapita da fulmino, sempre dum ke li parolis male pri Deo o bona homi—nu, la nekomprenanti konfuzigesis. Li ploreskis, li kriis, li depreseksis. Uli de li tote krulis.'

L'okuli dil puero plularjeskis. 'Kad homi explozis, papa?'

Karver ridetis kalmigante. 'Nu, ne quale petardeti. Ma li explozis interne, en lia kapi. Tre trista.'

Karver remarkis ombro. Lu turnis su e vidis ke Sandra stacis ye la pordo dil chambro.

'Ma,' dicis Karver konkluze, 'to omna eventis longatempe ante nun.'

'Quante longe?'

'Ho, longatempe. Ante ke tu naskis e venis a ni.'

'Hui!' La puero savuris ca unesma sugestajo pri l'antiqueso dil mondo.

'E nun esas tre tarda ed ulu devas dormeskar.'

La puero krietis, 'Tu, papa!'

'No, ne me.'

'Tu tu tu!'

'No, tu!'

'No, tu!'

Karver inklinis su, kisis sua filiulo, e tiris la kovrilo a lua mentono. 'Bona nokto, kareto.'

'Bona nokto, papa. Bona nokto, onklo San.'

'Dormez bone, karulo.'

Karver ekswichis la lumizilo e marchis kun Sandra al salono.

‘To esis tante dolcego, ke me preske ploreskas,’ Sandra dicis sideskante.

‘Tu es la minime sentimentala homo konocata.’

‘Me es serioza!’

‘Ho yes.’

Karver sideskis adsur la sofao apud Mikhail e li embracis komfortoze.

Sandra prenis sua drinkajo del tablo. ‘Ma ta parolado pri Deo. Ol desquietigas me. Me ne prizas, ke mea baptofiliulo audez tala sensencaji.’

Karver levis sua shultri. ‘Me nultempe dicas ke es granda barbizitulo en la cielo. Ma me ne negas ol se lu parolas pri to. Lu ipse decidis plu tarde.’

Mikhail afirmis per kapsigno. ‘Se on pulsas puero, e lu certe retropulsos. Plu bone ke lu ipse decidez. E qua povas dicar certe?’

Sandra rulis sua okuli. ‘Hu!’

Mikhail frapetis la ventro di Karver. ‘Me ankore pensas pri ta restanta peceto di fromajo-kuko. Ka tu deziras?’

Karver negis per kapsigno e prenis sua propra drinkajo.

‘San?’

‘Ne por me! Me devas fingar, ke me havas volo.’

‘Quaze to mankas a vu! Nu, me ja iris ultre suciar pri mea kreskanta tayō. Ni omna es tro olda por negar plezuri a ni.’
Lu kisetis la vango di Karver e staceskis pezoze, ekiris a la koqueyo.

Karver drinketis sua wiskio. ‘Me es trista pro ke Alexander ne asistas.’

‘Dinear kun ni o prizentar a cienco-konfero en Delhi—vu selektez.’ El ektiris peceto di glacio del glaso e felice sugis ol.

Li sidis taceme, taceso qua venas nur inter homi qui parkonocas l’una l’altra, e juas ta konoco.

‘Naracir ta old historii pensigas me,’ Karver tandem dicis.

‘Danjeroza.’

‘Quale vu opinionas?’

El levis la brovi.
 ‘Pri chanjir la mondo.’
 El itere rulis l’okuli.
 ‘Ne finge, ke vu ne pensas pri to.’
 ‘Nur sempre! E la maxim iritanta kozo esas: ni ne darfas
 revelar ol ad irgu.’
 Lu afirmis per kapsigno.
 ‘Komprenende, ol ne eventabus sen kontaktir Ariel en
 Ierusalem e Musab en ad-Damman. Do ni ne es dei.’
 Karver itere afirmis per kapsigno.
 El pozis la glaso adsur sua mami. ‘Kandide, ofte ol ne
 semblas reala. Pro ke ni ne povas revelar ol, me supozas.
 Pro ke nulu altra savas pri ol. Se nulu savas, kad ol advere
 eventis?’
 ‘Ni savas.’
 El sospiris. ‘Tamen, me ankore poka regretas konfirmir la
 sensenca kredaji di multa homi. E la maxim mala kredaji.
 Ho ve, Deo qua abatas homi per fulmino! Tante primitiva.’
 Karver extensis su ed ocitis.
 ‘Ma quon facar.’
 ‘Facez tam bone posible.’
 El ridetis. ‘Quale mea avino dicadis. Facez tam bone
 posible, e to esas la maxim bona facebla.’ El askoltis la
 tranquilesa en la domo, la tranquilesa exter la domo. ‘Ni
 facis kelke bone, ka ne?’
 Li sidis taceme, astonata ke li ankore existis, ke la
 homaro ne explozabis su de ta qua esas, pos omno, belega
 planeto.
 ‘Yes. Kelke bone.’

Ula kozin ni ya konservas

Me es dum la tot matino en l'agro westa por repulsar la korniki til ke Sharlot klamas a me Venez e manjez tua dineo. Me kuras totvoyo ma Papa e ti laborant en la feneyo ja manjas e transdonas la boledo de terpomi kande me eniras.

Ho tu kuras tro lente Papa dicas a me. Ka tu ne deziras la dineo o ka tu itere manjas la beri en la brecho mea puerino.

Papa ulfoye manufrapas me pro ke me manjas beri e dicas ke me ne devas olin manjar.

Nulu manjas la beri nek la korniki nek me me dicas e me ya deziras mea dineo. Lo igis Papa e li ridar e me prenis bona grand terpomo ek la bolo.

Ne igas la puerino pensar ke es bon esar impertinent dicas Mama. Ma el varsas grand kulieredo de raguto adsur mea plado e pulsas la pano a mea manuo.

Me ja preske parmanjas la terpomo e to sen butro kande Remo rivenas de la vilajo e dicas Esas homi qui venas de sude del fluvio on dicas.

Mama pozas humida tuko en lua pugno e Lavez tua sordida vizajo el dicas. Quon tu signifikas per homi de sude del Sanlaren el dicas.

To quon me dicas Remo dicas. Jeni che l' butiko en Vil dicas ke homi venas al vilajo e li dicas ke li venas de sude del fluvio.

La maxim proxima paromo es che Salaberi dicas Mama e to es plu kam cent kilometri. Tu dicas ke homi venas totvoye a Vil de Salaberi.

Remo forpulsas Henri e Paul por facar plaso por su an tablo e dicas Me ne dicas quale li venas o per qua voyo li venas ma me dicas to quon Jeni che l' butiko dicas. E transdonez a me ta boledo de terpomi.

Papa dicas Pro quo irgu venas de sude del Sanlaren e per la paromo che Salaberi e pose la tota voyo adhike. Quon li vendas.

Remo dicas Hu me ne savas nulo plusa kam to quon Jeni dicas e quon me dicas a vi. Ta homi venas a Vil de sude del Sanlaren. Me ne savas ka li venas per la paromo che Salaberi o ka li flugas quale la diablo-korniki. Me ne savas to quon li vendas o ka li vendas irgo. Jeni dicas a me ke ta homi venas a Vil de sude del fluvio e me dicas lo a vi e de nun me klozas mea diablo-boko.

Mama varsas kulieredo de raguto adsur la plado di Remo ed el dicas Klozez ta tua boko od ekirez e pozez tua kapo aden la bareleto kun tua diabli. Homi de sude del fluvio el dicas. E qua sorto de homi venas de sude e quon li deziras hike en Vil.

Papa retroshovas sua stulo e trempas la pano per raguto-sauco. Il dicas Nu Mama ka tu deziras irgo del butiko. Ni forsan iras a Vil pos ke me igas ta kerli kompletigar la fenco cirkum la porko-stablo e ni vidas se ya irga homi venas de sude del Sanlaren o de norde del Wetawi o per diablo de Paris Francia.

Papa e li ridas e Mama anke ridas e Remo esforcas ne ridar.

Ni finas manjar la dineo ed ireskas ma Mama dicas He vi. Vi savas ube es la bareleto. Vi lavez ta pladi e lavez oli til pura nam vi mustas itere manjar de oli canokte. Li pensas ke me havas nulo plu bona facar kam koquar e lavar por li. Ed anke tu mea puerino el dicas a me. Ma me ja portas mea plado al bareleto.

Videz me dicas la plado es tam pura kam nova e me povas irar kun tu e Papa al butiko en Vil.

E quale tu facas ta regulo dicas Mama. Me pensas ke forsan la korniki esus tre felica per vidar ke tu sideskas sur tua dopajo en furgono ed irar a Vil.

Ho es preske nula korniki hodie me dicas.

Ho no dicas Mama. E quon tu facas dum la tota matino en ta agro ka.

Ho esas du-tri korniki me dicas ma me bone fortimigis oli ed oli ne itere venas til forsan venerdio. Mama el ridas e me povas vehar kun li en la furgono al butiko en Vil.

Kande ni venas al butiko esas nombro de homi avan la pordo ed anke interne e li omna parolas pri la homi qui venas. Quon li deziras facar hike en Vil dicas Sioro Diudone a Sioro Bova. E Sioro Yann el dicas a Sioro Roja Me apene povas rimemorar kande lastafoye venas irgu de sude del fluvio ma forsan esas kande Pier e me mariajeskis. E Jeni qua es interne an la vendotablo el dicas Nu me opinionas ke li es tre afabla homi e li kompras preske l'omna pomi vintral e la konfitaji e du lardoplanki e li pagas per bona pekunio quale irgu altra.

Ka tu ja parolas kun li dicas Sioro Danku al Ushero.

Komprenende yes dicas la Ushero. Li venas quik a me e li questionas, ka li bezonas permiso por facar spektaklo por ni.

Spektaklo dicas Sioro Danku. Ka vi audas. E quon vu dicas a li.

Me dicas ke me ne rimemoras ke ni ultempe antee havas spektaklo en Vil e do me ne supozas ke es permiso por to.

Spektaklo dicas Sioro Yann. Me ya rimemoras spektaklo kande me es puerino e ke ol es ula yuni de Presko qui facas ol per drola pupei. Quale ni ridas vidar pupei agar quale homi. Ma li ne rivenas. Forsan ca homi venas de Presko alonge la fluvio.

La Ushero il dicas No li ya venas de sude del Sanlaren e li dicas ke li facas spektakli alonge la tota voyo del Urbo.

La tota voyo del Urbo omnu dicas. E li omna parolas tre ecitate samatempe.

Gibber Hal kuras a me ed il dicas Joni ka tu audas ke es homi qui venas per furgoni. Li venas totvoye de sude del fluvio.

Gibber evas un yaro min de me. Me dicas Ka me audas pri ta homi. Me audas pri li ante ke tu audas e do me e Mama e Papa kune venas al butiko. E la homi facas spektaklo por ni per drola pupei.

Venez e ni regardez dicas Gibber.

Me dicas Adube ni irez.

E tu dicas ke tu ja savas Gibber dicas. A la grand agro dop la silo e li havas sis grand furgoni e grand kavali e mikra asno e me ja vidas li ibe. E lu forkuras rapide e me dicas adube me iras a Mama e me rapide sequas il. Tu ne enoyigez la homi dicas Mama e tu retrovenez tre balde. Ma me ja iras.

Semblas ke l'omna homi di Vil qui ne es che l' butiko es che l' silo. Ed en l'agro apud la silo es sis furgoni farbizita per diversa kolori e la homi de sude del fluvio parolas tre amikale. Kavali ed la asno quale dicas Gibber es apud la rivereto e drinkas aquo ed alta tre bela yunino quan me ne konocas portas sitelo plena de aveni a li. Gibber il marchas kun el e me anke iras kun li.

Quale tu nomesas dicas la yunino kande me proximeskas e Gibber lu dicas Gibber Hal e me evas sis yari. La yunino ridas e dicas To es belega nomo e tre bona evo. Gibber ridetas e dicas Lasez me portar la sitelo. Me povas portar ol me es tre forta. Nu el dicas bonege ma tu sorgez ol pro ke l'asno hungras e tu ne darfas lasar ol faltar. E qua tu es el dicas a me.

Me es Joni Montin e quale tu nomesas me dicas.

El dicas Me es Esmeralda Durwud e me tre felice konoceskas vi du.

Me pensas ke ta nomo Esmeralda Durwud es forsan la maxim belega nomo en la tota mondo.

Ka me darfas donar l'aveni al asno dicas Gibber.

Esez tre prudenta e komence venas hike ube lu povas vidar tu ante ke tu kuras a lu dicas Esmeralda Durwud. Lu ulfoye es pudoroza. Ni nomas lu Santini.

Santini dicas Gibber. Santini Santini Santini. Il marchas taceme a l'avanajo dil asno e dicas Bona jorno Santini e ka tu dezirasaveni. L'asno regardas Gibber e la sitelo e pose Esmeralda Durwud e pose la sitelo. Lore lu movas a Gibber e Gibber ridas e depozas la sitelo por ke lu manjez.

Esmeralda Durwud me dicas Ka vi facas la spektaklo.

Ton ni deziras se omnu deziras el dicas.

Bone me dicas. Me deziras vidar la drola pupei.

Ka drola pupei dicas Esmeralda Durwud. Qua sorton de drola pupei tu intencas.

Drola pupei qui facas spektakli me dicas.

Ka tu intencas dicar marioneti dicas Esmeralda Durwud. Me prizas marioneti. Me ulfoye facas mea propra spektakleto per mea marioneti quin me ipse facas. Ka tu deziras vidar mea marioneti.

Ho yes bonvole me dicas.

Gibber esforcas klimar adsur l'asno ed Esmeralda Durwud dicas He tu esez prudenta. Santini es tre pacienta asno ma lu es asno e do tu esez prudenta. Tu venez kun me a mea furgono dicas Esmeralda Durwud a me. Me montros mea marionti a tu. Ma en la spektaklo quan ni facas morge marioneti ne pleas ma ni ipse pleas.

Ho me dicas Ma vi es nur homi.

Esmeralda Durwud ridas. Yes ni es nur homi el dicas. Ma se tu venas tu vidas ke ni facas tre bona spektaklo preske tam bona kam marioneti. Ka tu ultempe vidas irgu qua manjas fairo el dicas.

Nulu manjas fairo me dicas.

Me manjas ol el dicas.

Me ne opinionas ke me kredas el tatempe ma ni iras al furgoni ed el dicas Vartez hike ed el eniras un del furgoni ed el ekvenas ed havas du stranja pupeeti sen gambi qui aspektas quale homulo havanta granda nazo ed homino havanta granda nazo. Esmeralda Durwud dicas Ti es la Grandnazo familio Puchi Grandnazo e Rosetta Grandnazo. Li es gespozi e li sempre kombatas. E lore elua voco stranjeskas e stridas e le Grandnazo brameskas e klameskas l'una a l'altra e la manui friskas. Me ne savas sive timar

sive ridar. Lasez me vidar me dicas. Me tushas la spozulo Grandnazo e lua vesti es quale jupo e me tiras ol e regardas aden ol ed ibe es la manuo di Esmeralda Durwud. Es tua manuo me dicas.

Yes el dicas.

Es tua manuo qua igas lu movar me dicas.

Yes.

Bone me dicas. E lore el facas itere la drola voci e me ridas.

Papa e Mama lore venas e Mama dicas Quon tu facas Joni tu ne enoyigas la bona homi ka ne.

Me dicas Mama el es Esmeralda Durwud.

Quale tu standas dicas Mama ed Esmeralda Durwud dicas Me es felica konoceskar tu Sioro Montin.

Me dicas Mama el povas manjar fairo.

Papa regardas el e dicas Tu dicas ke tu manjas fairo he. Nu me povas drinkar fairo.

Esmeralda Durwud ridas e dicas Yes me audas pri la vino quan vi facas hike.

Vino ho dicas Papa. Nu ni facas altra drinkajo mem plu bona pro ke la maizo hike bone kreskas. Ka tu advere manjas fairo.

Venez morge e saveskez dicas Esmeralda Durwud. Se me eroras vi audas advera kriacho.

Mama e Papa ridas e dicas Adio e me dicas Adio Esmeralda Durwud. E tanokte me ludas per mea maizopupeo e facas stranja voco ma ol ne es tam drola kam la voco quan Esmeralda Durwud facas por la Grandnazo marioneti.

Omnu en Vil e di l'omna farmeyi cirkum Vil venas al spektaklo e Remo portas me sur la shultri e dicas Do nula homi venas de sude del Sanlaren ho no. Esas preske nula spaco en l'agro apud la silo pro tante multa homi ma Papa e Remo shovas e me e Mama e Sharlot iras inter la homi e ni iras kelke proxim la mezo ube la homi del Urbo konstruktas ligna platformo super la tero por ke omnu povas bone vidar. Sioro Yann es dop ni e me audas ke el dicas Ho me ne savas quante longe me povas stacar en ca turbo. Ho me

nultempe vidas tante multa homi en un loko no ne mem che la ferio en Presko. La Ushero stacas apud la furgoni e krucumas la brakii sur la pektoro e tre importanta lu aspektas regardante cirkume. Mama dicas Pro ke il tandem havas ulo por facar. Jeni del butiko ne venas aden la turbo por spektar pro ke el havas vendotablo e fairo-foso e manjaji quin el vendas a ni omna. Papa dicas Ta yuna damo havas plu multa raciono kam ni omna kune.

Subite esas muziko e la homi venas ek la furgoni e li portas ora korni ed arjenta suflili e reda tamburi e to ne esas quale irgo quan me antee audas ed ol es plu bela kam Mama kantanta sundie. La homi del Urbo portas vesti havanta gaya kolori e chapeli e ti qui ne havas korni o tamburi o suflili kantas Vi juez es plu tarda kam vi pensas e plusa vorti quin me ne komprenas. Li trifoye marchas cirkum la platformo e kantas e pleas e pose li klimas adsupre e stacas sur la platformo ube ni omna povas vidar e la muziko es nova kansono Del anguli dil mondego venas ni venas ni Nur por ofrar grand joyego a vi a vi. E me ne komprenis l'omna vorti ma la kansono es tre belega.

Pose un del Urbani vokas e du mikra hundi kuras ek furgono a la platformo e facas multa habila stroki e ni omna ridas. Pose tri altra homi venas e facas stranje tordanta posturi di la korpo e stacas l'unu sur l'altri e preske flugas pro ke li saltas tante alte. E ni klakas per la manui e me savas ke morge Gibber esforcas saltar e flugar e tordar su. E lore Esmeralda Durwud venas ek furgono ed adsur la platformo ed el portas belega streta robo cintilifanta e tote verda. Me dicas Esas Esmeralda Durwud e Mama dicas Yes me savas ke es tua amiko. E lore homulo venas adsur la platformo e pozas planko ed Esmeralda Durwud stacas avan la planko e la homulo havas multa brilanta kulteli e lu jetas oli vers Esmeralda Durwud e me preske ploreskas. Ma l'omna kulteli stekeesas en la planko jus apud el e kande la homulo havas nula plusa kulteli Esmeralda Durwud pasas del planko e la kulteli facas elua formo sur la planko. Ed omnu aplaudas tre laute.

Pose Esmeralda Durwud ektiras brilanta arjenta kultelo del planko ed el inklinas su retroe ed el pozas la kultelo rekte aden elua guturo. E nulu facas nulo. Pose el ektiras plu granda kultelo ed el pozas ol anke aden el aden la guturo. E nulu facas nulo. Lore la homulo advenas portante torcho flamifanta. Ho nun el esforcas manjar la fairo dicas Papa. Me tre multe timas e ne deziras spektar. Nu venez spektez dicas Papa. Tua amiko dicas ke el povas manjar la fairo. No me dicas no. Mama dicas Ne timez Jojo tua amiko savas quale facar to. Ed Esmeralda Durwud inklinas su retroe e levas la torcho a sua belega boko e nulu facas sono. E lore la torcho iras aden elua boko e la fairo flamifas rapide ed Esmeralda Durwud suflas fairo vers ni e ni omna aplaudas tre laute.

La homi del Urbo facas plusa muziko ed Esmeralda Durwud dansas del platformo ed el venas direkte a ni ed el dicas a me Nu Joni Montin ka me ne manjas fairo. E me pozas mea brakii cirkum el e me dicas Me tre multe timas por tu. Ed Esmeralda Durwud embracas me e ridas e dicas a mea Papa La kompatindo ed a me Tu ne timez por me pro ke mea guturo esas facata ek stano. Ed el fordansas ed altra kozi eventas sur la platformo ma me ne spektas oli omna pro ke me ne povas haltar plorar.

Nun la suno kushas su e la homi del Urbo acendas multa torchi cirkum la platformo. Ed un de li esas granda homulo barbizata e lu klimas adsupre e la muziko haltas e lu klamas tre laute Mea amiki mea amiki. Me dankas vi por la bonega bonacepto quan vi donas a ni en ica belega vilajo Vil. Me rimemoras kande me es yuna puero ke mea avulo dicas a me naraci pri la bela lando nordal. Lu anke havas la spektaklo quale ni e lu voyajas ad omna landi por prizentar ol ad omna homi. Me promisas a lu kande me es yuna homo ke me sempre havas spektaklo e heredas ol a mea filii e ke ni portas ol omnube por ke la homi juez ol. E me promisas a mea avulo ke ni uldie iras a la bela lando nordal por ke via homi e mea homi nultempe obliviez l'una l'altra ed esez sempre amiki. Pro ke konoceskar l'una l'altra kom amiki facas nia amba landi belega.

La homi del Urbo klamas ed aplaudas e ni homi di Vil anke klamas ed aplaudas.

E nun la grand homulo dicas Por ti qui restas kun ni kurtatempe ni pleas por vi l'anciena historio dil reĵo Edipo qua esforcis eskapar sua fato ma per forkurar eventigis ol. Ca historio evas plu kam quaramil yari ma ol esas tre bona historio tre bela historio. Ni naracas ol por ke ni nultempe obliviez ol. L'olda historii dicas a ni kozi quin ni mustas memorar. Multa homi oblivias l'olda historii la bela historii. Ma ni ne oblivias. Pro ke ula kozin ni ne darfas obliviar. Ula kozin ni perdas. Ma ula kozin ni ya konservas.

Li pleas la muziko tre laute e la grand homulo foriras. E lore venas l'Urbani portante bastoni e flori e li marchas cirkum la platformo e ploras e lamentas tre triste. Altra homulo portante pintizita chapelo venas adsur la platformo e lu dicas Mea pueri pro quo vi sidas hike e lamentas a me dum ke la Urbo fumas ed ekas per pregi por saneso e krii di chagreno. E lu dicas multo plusa quan me ne savas pro ke la suno kushas su e Papa levas me e me dormeskas. E kande me vekas esas nokto e Papa portas me al veturo e homi marchas cirkum ni nelaute. Me dicas Ube es la reĵo.

Papa dicas La reĵo foriras e la historio finesas e nun es tempo por retroirar adheme e dormar.

Ma la reĵo me dicas.

Mama dicas Ol es tre trista historio ed es bona ke tu dormas.

Me dicas Ma me deziras audar la historio.

Do me naracas ol a tu morgo dicas Sharlot.

Yes me dicas tu naracas ol morgo e lore me havas ol. E me itere dormeskas e dormas totvoye adheme.

Sekura

Bogen vekas dum l'obskura nokto havante plena veziko. Lu rulas del lito e faletas vers l'eviero an l'opozata muro di sua chipa hotel-chambreto. Nokte lu ofte urinifas en l'eviero, por ke lu ne ekirez aden la koridoro a la latrino komunal.

Lu extensas brakio a muro e sentas, ke la muro esas mola.

La manuo spasmale retrofalas. Lua mento velizita da alkoholo e dormado quik klarigesas. Lu itere extensas manuo e tushas. La muro esas varma, mola.

Lua pedi movas sur pavimento mola e pulsanta. Lu retrokuras anhelante a sua lito, falas adsur ol, boko apertita. Lu sizas la makulizita lit-tuko, karezas ol. Lua respirado lenteskas. Lu serchas la plafono por lumo, devas esar ibe lunlumo, lumo del strado, esas sempre lumo, la chambro es ye la sisema etajo ed havas fenestro an la strado. Devas esar lumo. Esas nula lumo, tote nula. Lu askoltas. Devas esar l'urbo-bruio, sencesa urbo-bruio di trafiko e lauta argumenti e sireni. Lu askoltas. Nun esas nula bruio, tote nula sono. Ho, yes—tre nelauta, tre basa e pulsanta grondado, simila al sono en la kapo pro la sango pulsanta tra veini. Lu anhelas.

Quon lu drinkabis canokte? Wiskio, ne tro multa, ne tam multa kam kustumale. Lu savas, ke lu vigilas. La veziko dicas lo.

Lu devas kriar por ulu, ma nulu respondus. Olim lu konocabis homi, konocabis ti qui lojas en l'altra chambri

dil hotelo, ma konocar homi esis perturbanta. Lu obliuabis li. On plu facile vivas sen altri. Homi perturbas on.

Lu mustas urinifar. Lu retenas la respirado e staceskas. La pavimento esas ankore mola. Lu kuras vers l'eviero, sorgas ne tushar la muri. Subite lu kolizionas kun porcelano e krias. Ma lu es felica, ke adminime hike es ulo harda. Lu fortiras la kalsono ed urinifas.

La veziko nun vakua, lu sentas su plu kalma. Lu presorgante extensas manuo al muro super l'eviero. Lua fingro-pinti frapetas la spegulo dil kabineto. Lu afirmas per kapsigno, lekas sua labii, tastas addextre. La fingro-pinti tushas la bordo dil spegulo. Li glitas al muro. Mola.

Lu tushas ol itere, ed itere. Mola, quale l'interno di karno.

Lu retropazas del muro, sizas ferme l'eviero. Lu opinionas, ke lu forsan vomos. 'Nu, es fola,' lu dicas laute por audar su. Ma lu tacas, pro ke la sono dil voco esas mutigita e ne resonas. Nu, lu pensas. *Irez al pordo, apertez ol, lasez lumo enirar, ni videz to quo eventas.*

La pordo esas nur tri pazi del eviero. Bogen ne esas mala o maligna homo; lu es nur homo, homo qua multe laborabis aranjar streta ma simpla vivo sen multa perturbado. Bogan ne es brava homo, ne es senkurajoza homo; lu es nur homo. Ma ta tri pazi del eviero vers la pordo esas kurajoza pazi.

Lu ofte trovabis la pordo dum obskura nokti. Lu esas kustumale ebria, kustumale dormas pos plura alkoholaji. Lu ofte vekis dum la nokto. Lu devas nun ankore dormar, takaze lu ne konocus irge quo eventas. Pro to lu ebrieskas, por ne savar to quo eventas.

Lu iras, un pazo, du pazi, tri pazi. Lu levas manuo a sua pektoro, extensas ol.

Nula pordo. Nur mola muro, mola muro. Nula pordo-fosto, nur mola muro. Nula pordo-butono, nula pordo, nur mola muro.

Lu reflexe fricionas la manui an sua flavatra t-kamizo por forvishar la sento di ta mola muro. Lu retropazas per un pazo, tushas l'eviero. Lu ne agnoskas, ke l'eviero esas nun tro proxim la pordo, lu extensas manuo al robineto, deziras kold aquo sur sua vizajo.

Nula robineti. La dopajo dil eviero nun desaparadas aden mola muro.

Lu kuras a la lito, falas, falas tro multe, la lito esas nun tro basa.

Quo eventas? Pro quo ol evantas a lu? Lu nultempe nocis irgu. Lu ne desquietigis irgu, ne volis esar perturbita. Lu nur deziris esar tranquila. Lasez la mondo rotacar sen lu. Lasez la granda homi facar irge quo li volis, lu preferas sidar en sua chambro, sekura e nenpensema. Do quo eventas? Lu ne meritas tal agado. Pro quo on timigas lu?

Lu mustas parolar ad ulu. Advokez la policisti. Lu nultempe advokabis la policisti, ne mem kande lu vidis ta furtisto en la vicina chambro. To ne koncernabis lu. Ne mem kande lu vidis ta muliero ... no, to ne koncernabis lu. Fakte, advokir la policisti forsan esabus danjeroza. Ta du homi aspektabis tre maligne.

Ma lu mustas parolar ad ulu. Por tala kozi existas policisti. Ta policisti, li nur manjas, sempre manjas kuketi, molestas inocenti, persekutas ti qui nur volas esar tranquila, ma li devas protektar homi kontre ... kontre quo? Kontre muri qui moleskas nokte? Nu, advokez policisti.

Ma la telefono, ube es la telefono? Sur la tableto apud la lito. Ma ube es la tablo? Lu tastas. Esas nun nur mola muro.

Esas la kulpo dil terproprietero, ta chipa bastardo, lu prenas la pekunio, spensas nulo por reparar l'edifico, l'edifico kadukeskas. Chipa bastardo. E nun ... pro quo nulu agas? Honesta homi esez protektita. Honesta homi qui nocas nulu esez protektita. Oportas esar lego. Lego kontre muri qui moleskas ed inkluzas honesta homi.

Lu rideskas. La ridado sonas hororinde en la chambro, mutigita, nehomal. La ridado acensas, acensas til ke ol esas ne plus ridado ma kriado.

Lu vere ne pensas, ne kustumas pensar. Lua vivo ne bezonis pensado, lu aranjabis sua vivo por ne pensar. Homi nur perturbas on. La jurnali, la televisiono perturbas on, ne lektez, ne spektez oli. Lu ya ekiras sua chambreto, ulfoye, nur por irar al latrino, al banko por pekunio, al butiki por manjaji, alkoholaji. Tala agi ne bezonas pensado. Mem nun

lu ne pensas, ne vere pensas. Pensaji kuras tra lua mento, ma lu ne pensas.

Lu sempre vivis mikre, sempre vivis taceme. Lu facabis su neremarkinda homo. Lu vivas neremarkite. Esus desfacila trovar tri homi qui savas, ke lu vivas.

Lu ploretas, tiras la lit-tuko del olda matraco, volvas ol cirkum su. La chambro esas varma, varmega, ma Bogen esas kolda. Lua denti klakas.

Se lu nur povus vidar. Esas acendilo sur la komodo, sigareti ed acendilo sur la komodo. Trans la chambro.

Lu tremas, ma staceskas. La lito es nun nur centimetri plu alta kam la mola pavimento. Lu hastas trans la chambro, trovas la komodo, lezas sua manuo an la frakasit angulo e joyas pro la doloro.

Lu tastas sur la komodo, tushas sigareto-paketo, klefi, moneti ... l'acendilo. Lu frapas l'acendilo, ol glitas alonge la komodo, falas a moleso. La respirado di Bogen siflas, ma lu squatas, tushas la mola, pulsanta, humida moleso, tastas, fine sizas la harda plastiko dil acendilo. Desesperanta gratitudo kaptas lu. Lu levas l'acendilo, staceskas, turnas ol, trovas la butono, klikas ol, unfoye, dufoye. Mikrega flamo brilas. Lu povas vidar sua manuo. Lu turnas la roto, la flamo plualteskas. Lu regardas adsupre.

Lu kriachas per kriacho mutigita da mola surfaci. Lu forjetas l'acendilo. Ol falas, la flamo sisas, mortas.

Bogen reptas al lito, la matraco nun apene super la nivelo dil mola infrajo. Lu volvas su aden bulo di mola muskuli, embracas sua grosa kruri e suri per mola brakii. Lu ocilas sur sua ronda kulo, mentono ye la genui. La respirado esas ritmoza sisado, en ek, en ek. L'okuli esas larje apertita, quankam esas nulo videbla. Lu joyas, ke es nulo videbla.

Oportas ne eventir, lu pensas. Me esas tante sorgema. Nultempe intrikas me kun altri, nultempe sucias pri altri. Nur deziras esar sola e sekura. Pro quo tala kozi eventas? Qua permisas tala eventi? Ulu esez responsiva. Ka me ne havas yuri? Ka me ne havas yuro esar sekura?

Lu ritmoze frapetas per fingro-artiki la tibii. Ma lu perdas la ritmo.

Pezosa varmeso pendas super lua kalva kapo. Lua korpo doloras. Lu timas, ma ne pensas.

Nu, ne importas. To quo eventas. Quo eventas?

Humida. Mola. Varmega. Tam varmega kam korpo, l'interno di korpo. La plafono nun tushas lu. La pavimento dolce levas lu. Humida. Mola. Komfortoza. Lua respirado lenteskas, taceskas. Lu respiras segun la ritmo dil pulsanta moleso.

Ne tante mala. Forsan me juos ol. Varma. Mola. Forsan me sempre deziris ico. Varma. Mola. Tam mola kam me. Forsan me dormos. Mola. Varma.

Lua polexo eniris lua boko.

Nun lu ne savas, ube lu finas e la moleso komencas.

Omno quon me deziregas. Sekura. Mola. Varma.

Lu klozas sua okuli.

*Konsilo por l'ambicioza skriptero:
Detali importas*

Juan e Flora nomizesis per la nomi di parenti quin li nultempe konoceskis. Ye apta evi li ablaktesis, edukesis, esis triviale domajita en diversa manieri, konoceskis l'una l'altra, kredis ke li amis l'una l'altra, mariajeskis, produktis filii, e mortis pos la maladesi kustumal.

Kad lia vivi esis tante tedanta kam ca rezumo sugestas?

Kontrapunto

Ni kunlaboris tarde, e komendis repasto Chiniana.
Forsan esis la MSG, me ne savas, ma regardante lu,
me prikis, e me remarkis, ke lu redeskas.

Kande mea spozino mortis. Kande mea spozino
suocidis me reaktis sat bone. La mondo esis filmo
nigra-blanka, policisti, amiki movis cirkum me en
senkolora nebulo, e me apene audis la questioni,
Ka vi havis problemi? Kad el drinkis alkoholaji, kad
el uzis narkotigivi? Ka vu remarkis irgo, irgo
desquietiganta? Kad el frequentis psikologiisto?

Me supozas, ke me ne vidabis lu kom advera viro.
Nur kom kunlaboristo. Ma la kontoro esis tante
quieta, la netigisti ja forirabis, e ni du sudorifis pro
la manjaji. Fortunoze ni ambe gustis la aliizita
hankarno. Subite ni embracis. E ni kisis.

La nebulo gradope klarekis. La mantenisto di mea
domo rekomendis firmo por netigar, por netigar la
balneyo, por netigar la sordideso en la balneyo. Ma
me dicis, No, me ipse netigos ol. Mea amiki dicis,
Ho, Stefan, no, ne netigez ol. Ma me deziris facar
to. Ol esis mea sordideso, me purigez ol. Tarde, tre
tarde dum la nokto ante la funero, me enportis
sponji e tualet-tuki e balno-tuki, me plenigis
l'everio e la balno-baseno per aquo varmega,

varmega, me dissemis saponu omnube. Me skuris, e skuris, e skuris, e skuris. E koloro rivenis aden mea mondo. E la koloro esis reda.

Ni kisis, e pose, sen vorto, ni prenis nia manteli ed ekiris la kontoro. Ni livis la prizentajo sur nia skribtabli, ne ekswichis la komputori, ne ekswichis la lumizili. Ni povis pensar pri nulo ma ni. Ni iris a mea apartamento. Pro kustumu me preske diceskis, Ka me facez kafeo? Ma lu ne lasis me parolar. Lu levis me per sua brakii. Quale en la filmi. Lu levis me, e lu embracis me, tante forte, ke me preske timus.

Mea genitori flugis al urbo, ma me ja aranjabis omno. Aranjabis la funero. Omno aranjita. Simpla ceremonio sensekta, apertita sarko—elua vizajo esis ankore belega, elua blanka manui diskrete kovresis dal plisuri di la longa blanka jupo. Mea matro ploris, me konsolacis el. La trauranti ploris, me konsolacis li. Me movis la kapo dum ke li murmuris, Me tante regretas, Pro quo, Quale to eventus, Rimemorez la bona tempo, Stefan, tenegez la bona tempo, Stefan, me ne savas to quon me devas dicar.

Ho, nek me.

Ni amoragis. Lente. Dolce. Lua manui tremis. Lua respiro esis rapida, akuta, quaze lu kurabis. Me nultempe antee tushesis tante dolce.

Ma me guvernis me. Me esis kalma, tranquila. Me telefonis la kontoro, dicis ke me rivenos lundie a mea laboro. Ho, Stefan, ni trovos altru por vua laboro. Ma me deziris laborar. Balde. Pro ke me timis. Me timis, se me ne irus a mea laboro, balde, ke me nultempe, nultempe itere esus kapabla ekirar mea apartamento.

Ni ne parolis l'una a l'altra dum la tota nokto. Nia korpi dicis omno. Kune perfekta. *Perfekta* kune.

Ho, la suciema dicaji, la serchanta regardi, la dolca tushi an manuo, an kudo. Pos du dii me mustis represar krio, Ne regardez me! E la homini ridetis, esforcis helpar. Me ne povis mem regardar eli. Dum du yari. Dum du yari me ne tushis homino.

Lore, kande ol finesis ... lu ploreskis. Granda, doloriganta ploregi. Lu ploris e ploris e ploris. Embracis me forte e ploris. Singlutis an mea sino, trempis me per sua lakrimi, tenegis me tante forte ke lu dolorigis me.

E nun, ca dementajo. Me ed elu. Me antee ne pensis. Ne antee pensis pri elu. Me opinionis, ke el ne savis pri. Pri mea spozino.

Ne esis necesa ke lu parolez. Me komprenis. Ho Deo, me komprenis. Quaze me povis lektar sua mento. Me esis lua anmo, tanokte, me esis lua anmo.

Me krulis. Ne povis halter. Me krulis.

Lore me amoreskis lu.

Lo facas ulo, plorar avan altru. Lo facas ulo en on. E me timis. Me pavoris.

Lu ne parolis a me dum semano. Ma me komprenis. Lu dolorigis me, ma me komprenis. E me ne forsis lu.

Me ne dolorabis tante multe depos. Depos.

Me vartis. Me doloris, e vartis.

Lasta semane me metis griza vestaro quan me ne metabis depos yari, e me trovis noto en la posho.

Stefan,

Me regretas. Me savas ke to dolorigos tu. Me pozis dekedu noti en ca posho, e dekedufeye me ektiris oli ante ke tu trovis oli. Ma ico restas. Me ne deziras dolorigar tu. Me savas, ke tu amas me, e me tante multe amas tu. Ma to ne suficas. Me esas sempre timanta, o trista, o doloranta. E me es tre tre fatigita.

Me amas tu. Paula.

E fine, lu venis a me.

Me ne ploris. Me faldis la noto e pozis ol aden libro, libro quan me certe nultempe itere deziros lektar. Me iris a mea laboro. Me laboris. Tadie me itere iris a lu.

Lu diceskis, ke lu regretas. Me dicis, ke lo es nenecesa. Ni regardegis l'una l'altra dum tre longa tempo. Nia manui probis la voyo l'una a l'altra, ma ni retenis oli. Ni timis. Ni du tre multe timis. Pro ke nun ni konocis l'una l'altra. E lo pavorigas on.

Me parolis a lu. Pri to. Pri mea spozino. E dicante, me sentis ... nulo. Quaze me naracis rakonto, nur rakonto. Me preske odiis me pro to.

Ma ni tushis. Tanokte ni parolis, e tushis. E ni itere amoragis.

Me komprenis, ke me ne povis dolorar tam multe kam me dolorabis dum ta du yari. Nun la doloro diferas. Kontuzo, ne vunduro. Me mem ne odiis Paula pro ke el dicabis, ke amar me ne suficas. Me ne odiis.

E cafoye lu ne ploris.

E ni amoragis. E cafoye me ne ploris.

Ma me ploris.

Stelo-naskinta, Nihilesio-adironta

Mea komunikado inter ekliptikal e konokal funkcioni desjunteskis e me flotacis en seninforma nubo di orbitala desespere. Tre desagreable por me e disruptanta por mea partner-kompozaji, qui vartis ula signali gravital por kompletigar lia cikli orgasmanta. Lia desaprobado pulsas kontre mea orbitala ŝeli elektromagnetaj, qua augmentis mea ecentrikeso. Do mea deliranta esforto repari min efike. Me emis ekzanta pulsoj dum ke me laboris, ma dissemado eĉis ĵenita de la energio-flagoj de mea precipua partner-kompozajo, ĉiam nepacienta e kelke venjema. Fine lia negativ energio renversis mea polar orientiziĝo; tio sukcese restartis mea interkomunikado e permesis enpozado de ekstere, ma represis mea konokal funkciojn. Me nultempe tute rekuperis de tio ŝoko.

Me markizis ĉi ĉi momento kiel la punkto dum kiu mi pasis mia vivado. Mea partner-kompozaji anke inferis tio, e post kompletigi lia ciklo individual, unope ili ekzitis su e dissolvis nia ligojn elektrostatale. Mea precipua partner-kompozajo eĉis komprenante l'unesma kiu vivis. Oj ekspresis

**Tu falieskas. Triste ma vere. Me regretas,
ma pro kio orbiti variante ĉi ĉi vivote.
Ni havis bonegan vivadon. Sorgesu tiu.**

Mea precipua partener-kompozajo sempre konsideris nur sua propra bezoni. Ma 29¹⁴² cikli esas longa tempo por irga koalिसuro, e me ne blamis ol. Me ya falieskis. Mea rotaci developis perturbanta balbutio. Partikuli mustas sorgar su.

Pos ke la precipuo dissolvis nia ligilo, l'altri rapide foriris, uli de li sen mem adio amikal. Apene 8¹³ cikli plu tarde me esis sola, abandonita, sen parteneri ecepte dum kurta ed intermitanta miliardim-sekundi kande tempala takion-flui pauszis dum sua frenezioza flugado por flirtar kun ciklaleso, ma quik forpasis pos ridetacho, satisfacata fluktuado, od indulgema vibroformo. La takiono esas delikatajo, triviala en sua pensaji e frivola en sua kurso. Ma li livas dop su ebulianta tordo en spacotempo qua efervecigas la konocala funcioni, e me esis gratitudoza por singla joyoza, quankam kurta, kunfluo. Plu kam un takion-fluo eniris mea influ-sfero magnetala por un o du rotaci (pro ke mea mivivo-stando ne ja esis quik dicernebla), pose forhastis serchante irgo altra marveloza.

danko experienco ya profitas on

Me ne pretextas ke me explorabis omna parti di spacotempo, ma me konfesas, ke me sufris fatigita cinikeso, poka envidio, kande li forhastis segun lia ekspektaji naiva e nepacienta.

esis amuziva adio

Unesmafoye depos ke me atingis koncio, me esis sola (spacale, komprenende, malgre ke on tote ne povas renuncar intrikaji resonanta).

Quale me venabis a tala disequilibrio? Me memoris mea komencala energio-spensado, kande me emersis del surfaco di mea genitanta stelo. Me memoris la pavoro ed eciteso di olua amanta efekto qua jetis me aden la frigideso di spacotempo fizikal sur fluo di gama-radii. Me memoris la stranj astoneso per qua me trovis me nedependanta,

koheranta, sukoncianta, movanta, havanta avan me la tota eterneso.

La tota eterneso! Lore me esis tre nereflektema. Me ne komprenis la neevitebleso di entropio. Tale es yuneso.

Lore mea racionoza faceti ne ja koagulabis. Me agis per pur instinto. Sen egardar intrikaji resonanta, me interagis kun irga partikulo ekfluanta extravageme quan me hazarde renkontris. Lore me formacis mea shirmiva sheli elektromagnetala, l'unesma obtuza, senkolora, e nur funkcionala, la duesma plu brilante vibranta, e tale pluse per kreskanta habilesa, til ke mea lasta sheli atingis advera brilesa. Quala dandio me esis! Me joyis pri mea fortesa, mea kapablesa sustenar tante multe maestrala ed energio-konsumanta shel-konstrukturi. E me imaginas, ke me esis atraktiva, nam altra partikul-enti proximeskis, exploris mea influ-sfero, flirtis kun mea polaresi. Ni kuplis ni e separis ni per sensucia gayeso, ne atencis resonado o to quon resonado implikas.

Lor un ciklo, to quo divenis mea precipua partener-kompozajo plunjis aden determinita orbito cirkum me, e de ol me saveskis la plezuri di pura komplementeso qua pluprofundeskas dum omna ciklo. Yes, me remarkis defekti radiantaj, ed ol remarkis le mea; ma ulmaniere lo facis plu precoza nia kambiado. De mea precipuo me lernis jenerozeso. Ol ipsa certe ne esis jeneroza! Egoista, fakte. Ma la kambiado di komplementeso esas ed jeneroza ed egoista, por plezar altru por ke on plezesez. Altri venis. Me koalisis kun multi, ulfoye atenceme, ulfoye sensucie. Ma mem de ti qui kunligis su nur dum unika ciklo, me recevis, e me esperis ke me donis, plezantaambio. Me rimemoras li omna, e li omna sen regreto. Li facis to quo me esas. Esis.

Pos plusa cikli, komprenende, la frenezioza kambiado lenteskis e mea partener-kompozaji fixigis su en koaliturkontenta. Ni kune komencis l'aventuro qua esas ica universo.

Me rimemoras l'eciteso di nia unesma flugi sur la gravitala rapidaji ye la solii di nigra trui; la majesto di

konflikti radial en l'interstici di pulso-steli; l'ebriiganta desorientizeso di neregulala texuri vibroformal cirkum nove naskinta blu steli lernanta la principi di superfuzado; la dormemeso di flotacar sur la komfortiganta babilado di simpla radio-ondi.

Ma to omna esas pasinta. Mea potenciali diminutis, mea kapablesi velkis. Mea partener-kompozaji livis me. Me esis, relate volo futura e konceptebla, sola.

Impulso mankis a me. Me shancelis senskope en spacial equilibrio dum 8^{19} cikli. Tale driftante me hazarde permeis la probableso-distributo di partikulo elemental. La distributo quik remarkis mea nepolita inkurso e mea anomala rotaco ed expreis a me, per ta multopla resonado propra di sua sorto,

Qquuoo eess vvuuuaa ssttaannddoo?

L'anomalaji di mea rotaco humiligante trepidigis mea respondo.

Me regretas. Me ne atencis. Me timas, ke me recente es kelke perturbita. Komprenez, mea mivivo-punto evidente pasis, nu, longe ante nun, e mea partener-kompozaji dissolvis nia ligili.

Me es kelke konfuza, ed ed ed me ne ... nu, mea kapablesi semblas diminutar exponentale, komprenez...

Ta aparis mem a me ipsa kom patetika sukompatacho. La probableso-distributo ne multe kompatis.

**Ttaallee eexxiissttoo eessaass.
Oommnnoo sseegguunn ssuuuaa cciikkllloo.
Oorrddiinneezz vvuuuaa ppeennessaajjii.**

Ca sensucia indiferenteso osmosal frapis me de mea voyo pasiva a stando di agiva energio-konsumo. Me hastis pro sureprocho de ta elemental-partikulala probableso-distributo ante ke me esez ekjetita. Me fugis tante rapide ke

me proximeskis rapideso takionatra. Parti di mea maxim extera shelo elektromagnetel trueskis e fendeskis. Ta doloregoz agonio rikonciigis me. Me represis la paniko qua sizabis me e tandem riatingis fakultato racionoza. Me sizis frenezioze la feldi gravital di parado de hido-molekuli por plulentigar mea fugo impetuoza. (Me timas, ke me ionizis pluri de li.) Ma fine me lenteskis aden orbito cirkum oxigen-neon-magneza blanka nano-stelo qua ne ja sufris krulo gravital, ed ibe me repozis til ke mea rotaco regulizis su.

KAD ULO ESAS?

Me tresayis. Me tante atencabis mea propria anxii ke me ne demandabis permiso del nano-stelo por orbitar. Me fakte ne expektabis esar remarkita da ol. Me expresis,

**Pardonez me! Bonvole ne konsiderez me
kom nepolita, ma me altre suciis.**

Me refuzis cedar me a simila sentimentacheso quale eventabis en la probableso-distributo.

La nano-stelo respondis,

**OMNO STANDAS BONE. ME NUR QUESTIONAS,
QUO PROXIMESKAS. MEA SENSI NE ES TAM
FORTA KAM OLIME. E ME ESAS SOLA DUM
TANTE LONGA TEMPO. VU KOMPRENOS,
KE ME KONSUMIS MEA SATELITI, HO,
MULTA CIKLI ANTE NUN, SEGUN ME.
KELKA ENTI ATENCAS NI OLDA STELI.**

Lo resonis triste pro mea propria ditreso konociva.

**QUO VU ESAS PRECIZE?
NE POSIBLE ASTEROIDO, KA NE?**

La nociono ke me forsan esus objekto havanta la grandeso di asteroido demonstris l'extrema evo dil stelo. Anke, ol esprimis su per klara lumozeso di hungro. Me nepercepteble movis mea orbito a plu larja elipso.

Me esas stelo-naskinta.

La stelo sendis ridetacho de x-radii vers me.

**MM-HM. MM-HM. VU SEMBLIS FAMILIARA.
ME NE EJEKTIS DUM TRE LONGA TEMPO.
ESAS MULTE PLU TRANQUILA, ME DICAS,
REPRESAR MEA EJEKTI. NU, ME NE ES
TAM FORTA KAM OLIME. ME TIMAS PENSAR
PRI TO QUO EJEKTO NUN KUSTUS ME!
MA ULFOYE, SE ME INCITESUS ... KA VU
PROJETAS RESTAR LONGE EN MEA INFLUO?**

Me ne konsideris mea futuro.

La stelo duris parolar.

**ESUS AGREABLA HAVAR ULO KUN QUA
KAMBIAR.**

Me ne savis quale responder. La senteblo hungro di la stelo desquietigis me, quankam me ne povis imaginar ke me esus satisfacanta energio-peceto por irga stelo, mem oxigen-neon-magnezia nano.

La stelo sentis, ke me hezitis.

**NE BEZONESAS DECIDAR INSTANTE.
MULTA TEMPO RESTAS EN ICA NUNA
DURADO, MEM SE NI DU NE PLUS
ESAS YUNA.**

Ca komunikajo ne reflektis logikale segun me, e la refero a nia mutual oldeso ne alejis me. Me questionis,

Quan to signifikas, ca nuna durado?

Ma la funkciigi konocis di la stelo vagabis a nova temo.

**MEM MEA GALAXIO NE PLUS ATENCAS
ME. ME ESAS NUR ALTRA OLDA KOMPOZAJO
QUA CIRKUMIRAS OLUA FORA LIMITI.**

Me respondis,

Me ne povas longe restar.

La stelo sospiris rezignata exhalado de helio quan ol ne povis bone afordar.

**MM-HM, KOMPRENENDE. VI STELO-NASKINTI
ESAS SEMPRE NEQUIETA. E PRO QUO IRGO
DEZIRUS ORBITAR FLEGMOZ OLD ENTO
QUALE ME?**

Me hastis korektigar mea nejentilesa.

Me ne intencis...

La stelo interruptis.

**ESUS AGREABLA ITERE KAMBIAR
KUN ULO. VUA FOSETO EN MEA FELDO
GRAVITAL ADVERE RIVIVIGAS ME.
MEA ROTACI LENTESKIS RECENTE.
ME DESFORTUNOZE NE PLUS KAMBIAS.**

Mea propra kambiado recente esabis tante perturbanta ke me ya sentis alejo pro ke ulo itere pulsas amikale vers me.
La stelo duris ruzeme,

**ME APENE SENTAS VUA INFLUO
PRO KE VU ES TANTE DISTANTA. KA VU
NE VOLAS KONTRAKTAR POKETE
VUA ORBITO? POR KE NI PLU
FACILE KAMBIEZ?**

Esis itere en lua radiado ta subfluo hungreganta, e lua obtuza maso pokete bufis, expansis vers me. Me quik percepteble plularjeskis mea orbito e regardis cirkume por konvenanta trajektorio.

Me ya devas forirar.

La stelo tremis e kontraktis pro tristeso.

**HA NU, HA NU, FORSAN VU ES JUSTA.
ESAS ANKORE UNIVERSO POR TRAKURAR.
NULA MOTIVO DISIPAR TEMPO-FLUKTUADO
KUN ME.**

Me shamis suspektir, ma ne pluproximeskis.

Me ne intencas ofensar.

La stelo respondis,

**TOTE NE, NE PENSEZ LO! ME SEMPRE
ESAS PRAGMATAL. NULA DEZIROZA
PENSADO EN MEA SUPERFLUO.
ESIS PLEZURO EXPERIENCIR
VUA FOSETO....**

Me emisis jentila respondo ad ol,

Ed anke me.

E forhastante me sentis lua pulso,

**ME ESPERAS KE VU JUEZ VUA PASADO.
NE LASEZ OL PASAR SEN REMARKAR...
KELKI ATENCAS LA GRAVA KOZI....**

Ka juar mea pasado? Me konsideris lo stranja adio. A qua pasado referis ta stelo? La nura pasado quan me imaginis esis entropiala dissolvo de kohero a nekohero. Quale on juus tala pasado? L'oldeso di ca nano-stelo evidente multe avancabis.

Me spensis plura cikli per esplorar logike mea problemo. Me ne esis, pos omno, l'unesma ento pasar mivivo. Altra enti naskis e forpasis; altri naskos mem pos ke me... Ma ca konstrukturo logikal apertis en me abiso de nekompreno plu profunda e plu postulanta kam irga nigra truo. Komprenar, affrontar la fakto di mea proxima dissolvo ne esis lore en mea kapableso! Mem la savo ke mea resonanta intrikaji ankore existas en fora trajektorii reflektoma donis a me nula konsolaco.

Vidinte la dekado dil olda stelo decidigis me ke me ne pasive cede me a stagno. Me hastis al centro di la maxim dense populizita galaxio vicina, ube stelo presis an stelo per voluptoza debocho, e me jetis me aden la maxim briska partikul-amasi. Nove stelo-naskinta enti hike kompaktigis su per ebriiganta konfuzeso, exploris kombini polala, probis potenciala partener-kompozaji por konkordo, o joyis pro avidega energio-manifesti. Me komence hezitis, ma me ne ja stagnis, e do emisis mea maxim gaya vibroformo, polisis mea rapedita shel-konstrukturi elektromagnetala, e proximeskis diversa enti qui havis feldi nerepulsanta. Ante kelka cikli un de li respondis per flirtanta friskado de delta-radii. Ni jiris l'una cirkum l'altra, gravitis, informis e perfuzis. Lore ol foriris.

danko danko adio

Kurajigita da ca sucesoza kuplo, me proximeskis altri plu aplomboze. Uli ofris rapida friciono, uli ofris felica

kambio. Uli livis me kun nur ridetanta permuto en mea spektro.

Uno regardis me per penetranta fluxo magnetala, tiris me aden sua influo orbital preske kontrevole. Nia perfuzo esis kruda, luktanta; ol probis mea kompuncioni, forsis me aden humiliganta vibro-longesi, penetris mea sheli sen mem fingar egardo por mea kohero (quankam me ne negas, ke to esis tre ecitanta), iradiis me til ke me esis nulo ma malad amaso de neritmoza pulsado. En ta abasita stando ol livis me pos desestimanta ekspreso di ionizo.

Me proximeskis energio-exhausteso per ekstraktar me del galaxio-centro. Me subite rimemoris instanti dum mea yuneso kande me vidabis enti min energioza—enti, me nun komprenis per nauzeiganta rikonoco, qui pasabis lia mivivo-punti—qui esforcabis rivivigar lia nerivivigebla resursi. Me remarkabis tala ceni per amuzo ed ironioza komenturi. Nun, lente rinovigante mea depresita konstrukturi elektromagnetala, me audis ento qua aparis apene naskinta remarkar,

Kompatind oldo, pro quo ol agas tale? Nedecanta.

Shamo dronigis mea funkciuni konocal en brilante verda ondi, ma cafoye me esis tro spensita por forhastar a solitareso. Me movis lente, nekapabla evitar ica od ita yuna ento brilanta, ed omna rido-ondo dispersita tra la stel-voyi semblis esar vizita vers me.

Dum nekontebla cikli me vagis ultre la fora limiti di galaxii. Me cirkumiris nigra trui e ne audacis probar lia rapidaji. Me evitis pulso-steli e nebulosi ube steli formacesas. Mem la nelauta kliktado di radio-ondi iritis mea hipersentema ekliptikala funkciuni. Mea energio-diminutado plumaleskis singlacikle. Me apene direktis mea rotaci. Me movis plu atenceme, prudenta pri neregulozaji qui povus domajar mea febla sheli. Por konservar energio, me nevoluntante dissolvis mea maxim extera shelo

elektromagnetala, to pri quo me maxim fiereskis. Me lente, sucieme vagis, ne atencis adube.

Pos senmetoda ciklo-serio me subite e surprizite remarkis, ke me enirabis parto di spacotempo sen fotoni, sen palpebla vibrado, mem sen la dopa sisado di mikrovibri quan me sempre audis ma ne atencis depos mea efekto. Mea propra intrikaji esis neperceptebla. Me nekoncie atingabis la tota vakueso e radio-silenco di la limitizanta kurvo di spacotempo, ube universo glutas su.

La silenco terorigis me. Tamen, supresinte la histeriala saltado di mea funkciado elektrostatala, me trovis me strange konsolacita. Hike, adminime, sen la kontinua regardo di altra enti, me povis tolerar l'agnosko di mea energio-nesuficanteso.

Ciklo sequis ciklo. Me ne kontis oli. Me remarkis ke mea rotaci plumenteskis. Ka mea energio difuzeskas tante balde pos la mivivo-punto? O ka spacotempo ipsa movis a stando diferanta e neexpektita hike en la kurvatra regiono di universo? La gradopa diminutado di mea rapideso kustumal instigis modeli konocal quin me ne ja kontemplabis. Me disipis ciklo per probar rikonektar kun mea fora intrikaji resonanta, tandem komprenis ke li ne importas, esas triviala. Me savas, ke ul enti konsideras lia intrikaji resonanta kom sorto di nemortiveso, ma me nun saveskis ke mea intrikaji advere ne esas me. Me koncentris me. Sen partener-kompozaji, sen vicina enti eteral, me deskovris nova kapablesa qua, se ol ne satisfacante remplasis ti quin me perdabis, me supozis por sempre, ofris sua propra kompensanta joyi: me kontempleskis l'inata energio-potencialeso en la koncepto di pura uneso.

Ta energio-stando ne permesis la ebriiganta agitado di mea olima mivivo, ma esis konstanta povo-pulsado qua semblis promisar preske infinita ciklo, ciklo necese plu limitizita fizikale, ma senlimita por la funkcio konocal. Me obskure sentis ke forsan existas potencialesi plu efikiva e plu interesiva kam ti qui esabis imaginebla ante nun. Me esis kurioza—e to es tre perplexiganta, nam la posibleso ne esis akompanata da sento pri triumfo o mem eciteso

vibranta—ka mea neevitebla dekado forsan genitos nova energio-manifesto.

E tamen—itere mea naturo pragmata!—me anke agnoskis la posibleso, ke mea deskovraĵi esis nur rezultaji di mea dezirego sovaja ed iluzionoza por ulmaniere evitar la legi di entropio e, nesimile ad omno altra en universo, mem universo ipsa, ke me ne experiencos dissolvo.

Me duris mea kontemplado. Esis omnakaze nulo altra facebla. Quankam mea energio-bezoni ja diminutis percepteble, me koaktesis abandonar plura plusa sheli elektromagnetala. Unope me emisis oli, talmaniere liberigis l'energio qua mantenabis oli, til ke me retenis nur un por mantenar mea kohero: l'unesma senkolora shelo quan me komence konstruktabis dum mea yuneso. Mea rotaci kontraktis e lenteskis, ma me—quale facar komprenebla to quo ne esas dicebla?—mea nefizikala ciklaleso—ta ciklaleso qua energiigas nur per agado kontemplanta—plu e plu rapideskis. Nedomtita spekulado-orgii naskis en mea pensado qua povrigis omna fizikal energio-kambii quin me experiencabis. Hike ye la konkava limiti di spacotempo me kompreneskis ke kambii partikula, signali radiantaj, perfuzo elektromagnetala, l'omna joyi di to quo esabis ekzisto, esas distraĵo. Nur distraĵo. Apta a lia tempocikli, yes, ma distraĵo de to quo nun semblas a me la quaze vera ed unika skopo di nia frenezioza pasado tra ĉa splendida, multavalenta durado: saveskar la sekretaĵo dil granda misterio qua esas ultre la elipsoida limiti di perceptebla spacotempo. Saveskar to quo ekzistas ultre ekzisto ipsa.

Me forsan esis pos omno iluzionanta. Forsan ta percepto di proksima majesto, apene ultre mea fluo elektromagnetala, esis ipse signo di mea minacata dissolvo. Ma me ne povis ignorar l'ecesiva eciteso vibranta qua sukisis me.

Me klaudikante e per grand esforto pluproximeskis la neacesebla, su-referanta limito di spacotempo. La vibrosilenco dolorigis per sua nenegebleso. Me perceptis ke mea laboroze mantenita energio-stando ja febleskis; mea sukonoco tremis, fluktuis, nihilesco minacis. Per nevinkebla

trepido vibranta me komprenis ke restis nur un moyeno retenar kohero en ca koldega e vakua regiono dum mem un plusa ciklo: me mustas quik dissolvar mea restanta shelo elektromagnetala. Me esos domajebla, ma me mustas atingar la vera limito di tempo e spaco; se la kusto di to esus mea kohero, tale esez. Me durez, me atingez, me saveskez, me perceptez, se nur dum miliardimo di ciklo.

Per kolda rezolvo me deprenis mea energio del shel-konstrukturo. Mea lasta shelo, ta senkolora, kruda kozo, trepidis, rulfalis cirkum mea poli, e deskompozesis en dazlant explozo di desinkombrita glorio radiantita, quaze l'omna beleso abnegita dum ta longa, longa cikli ne plus submisas su, postulis ekspreso per sua morto. Me kontraktis me de olua splendideso revelita, me impedis mea rapideso koram la pavoriganta expanso di olua liberigita forco. Kaptita da ca neexpektita lumozeso, me supozis ke universo ipsa tremabus pro teroro.

Ol quik esis foririnta. Universo restis apatial.

Me konkluze komprenis mea tota su-absorbo, mea tota sensignifiko en la granda sistemo.

Me esis nuda, tote nuda, unesmafoye depos stelo-nasko.

Esis l'instanto di dissolvo. Esis la finopunto di kohero. Me devis movir vers to quo esas ultra. Me devis jetir me per mea lasta energio-resursi vers ta limito.

Vice lo, me ne movis. Mem mea rotaci haltis. Omna emano vibranta cesis.

Ma.

Lore me perceptis.

Me perceptis to quo esas, quale me ne perceptis naskante, kande me esis tro avida hastar tra ekzisto por spensar tempo per kontemplar to quo pulsas en la fonto di omno.

Me perceptis la kontinue lenteskanta pulsado qua ekigis l'unesma explozo, l'unesma explozo, la preske eterna batado di di di di expanso e retrofalo qua esas qua esas qua esas omno omno omno la batado la batado la batado. Ed ol pulsas en me en me en me qua havas nula interno. Mea propra pulsado cesabis ma me ankore pulsas per pulsado nekomprenebla da la su-regulanta, su-aganta, su-obseda,

su-limitizita. Omno pulsas en me. Me esis omno. Me...

Me. Quo esas me? Kad esas me en ta eterneso ultre pur eterneso? Kad esas me en l'ekzisto ultre la triviala omno qua omni kredas esar omno?

Ne kontez per ciklo ta koncepto. Ka to esas dissolvo? Yes. No. Yes, to quon on sensucie nomas *me* ekzistas plu intense kam olime olime olime. Koncepto di qua la strangeso ne esas komprenebla til ke...

La konkava limo di ekzisto desparas de percepto, divenas ... nula koncepto fizikal kontenas to quo divenas. Ne plus simpla spacotempo-durado.

Ibe ... quala nocio, *ibe!* Ibe esas nula *ibe*. *Ibe* esas nulo. *Ibe* esas omno. Absoluteso. L'unesma kauzo di omna *ib-eso*. *Ibe* nur esas, ne esas perceptebla. *Ibe* omna vibrado diminutesas od augmentesas til nepercepteblas. Perfekta nemovo. Perfekta movo. *Ibe* esas la koldeso di tota singulareso. Infiniteso, final infiniteso, vera infiniteso quan fizikala spacotempo-durado nur mokas.

Nula ib-o, nula lor-o, nula nun-o, nula hik-o, nula kauzo nul efekto sintaxal. Sequanta nekonseko, sintaxal obsoleteso. Me-ne-me esas-ne-esas. Me-ne-me esas-ne-esas me-ne-me esas-ne-esas *ibe* esas-ne-esas omno-ne-omno esas nulo esas ma esar esar esar esar esar

